Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXIII, SERIA II, Nr. 8 768

6 PAGINI 30 BANI

SÎMBĂTĂ 30 IULIE 1977

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a acordat un interviu radioteleviziunii vest-germane

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, vineri, în stațiunea Neptun, pe Karl-Heinz Reintgen, director general adjunct al Radioteleviziunii din Saar, membru al Consiliului general de coordonare al emisiunilor de radio și televiziune din R. F. Germania.

La primire a luat parte Constantin Mitea, membru al C.C. al P.C.R., redactorul șef al ziarului „Scînteia".

Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu Radioteleviziunii vest-germane.

ÎN AVANSUL DE TIMP CIȘTIGAT — O PRODUCȚIE SUPLIMENTARĂ DE 100 MILIOANE LEI

Oamenii muncii din industria județului Brăila au îndeplinit planul producției globale pe primele 7 luni ale acestui an la 28 iulie 1977, urmînd să obțină o producție industrială suplimentară de 100 milioane lei. Raportînd aceste realizări Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în telegrama Comitetului județean de partid, se spune:

Cu hotărîrea fermă de a valorifica superior marile resurse de care dispunem, nu vom precupeți nici un efort pentru realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor de plan ce ne revin, obținînd produse de bună calitate, competitive pe piața internă și externă. Vă asigurăm, tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii muncii din județul Brăila vor munci cu entuziasm nestăvilit, la fel ca întreaga țară, pentru a contribui cu toate forțele lor la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în scumpa noastră patrie — Republica Socialistă România.

NOI NAVE ÎN DOTAREA FLOTEI NOASTRE MARITIME

Flota maritimă comercială a țării a fost dotată recent cu încă patru nave, construite la șantierele navale Galați, Brăila și Constanța. Este vorba de cargourile „Frăsinet", „Sadova" și „Dej" și de mineralierul „Borsec" de 55 000 tdw, care au pornit în aceste zile în prima lor cursă. Ele vor face escală, în unele din porturile celor 100 de țări ale lumii, în care navele românești transportă mărfuri și alte produse ale economiei noastre naționale.

Constructorii de nave, care au înregistrat în acest an un succes de seamă prin lansarea la apă a celei mai mari nave a flotei noastre maritime, petrolierul „Independența" — 150 000 tdw — sînt angajați cu toate forțele pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin în actualul cincinal. Prin efortul lor, zestrea flotei noastre maritime va ajunge, la sfîrșitul anului 1980, la 200 de nave comerciale cu o capacitate totală de circa 3,5 milioane tdw.

PESTE PREVEDERI, ÎNSEMNATE CANTITĂȚI DE PRODUSE SIDERURGICE

Prin creșterea productivității muncii peste sarcina planificată și folosirea cu randament sporit a agregatelor, colectivul întreprinderii metalurgice „Victoria" din Călan a realizat, de la începutul anului, o producție suplimentară în valoare de peste 18 milioane lei. Acest spor valoric se regăsește, între altele, în producerea, peste prevederile de plan, a 7 200 tone fontă, 2 500 tone cocs, 1 400 tone utilaje de turnare pentru oțelării. De menționat că îndeplinirea și depășirea sarcinilor valorice și fizice de plan s-au înfăptuit în condițiile economisirii a peste 5 400 000 kWh energie electrică și a 5 700 tone combustibil convențional.

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARII SĂRBĂTORI NAȚIONALE

23 August 1944 — ziua insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste — stă la temelia noului destin istoric al patriei inițiat atunci de partidul comuniștilor și plămădit acum sub conducerea lui de întreaga națiune.

Am străbătut un drum eroic, adeseori aspru, încununat de numeroase și strălucite victorii. Stă mărturie grăitoare realitatea complexă a țării, economia pe care am știut să o creăm, cultura, știința și învățămîntul, precum și valorile moral-politice ce animă existența și conștiința oamenilor săi.

Am parcurs, așadar, un drum spre lumină și bunăstare, spre libertate și demnitate, un drum românesc, pe potriva și măsura poporului român. Un drum în care regăsim continuate și confirmate idealurile de dreptate și demnitate ale moșilor și strămoșilor noștri, un drum în care capătă tot mai pregnant conturul faptelor, cerințele obiective ale progresului contemporan.

România anului 33 este România marilor victorii comuniste, al căror numitor comun și permanent rămîne progresul neîntrerupt, grija față de om.

Începînd cu numărul de azi „Scînteia tineretului" își propune ca, în perspectiva analizei etapei actuale de dezvoltare economico-socială și politică a țării, prezentată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Congresul consiliilor oamenilor muncii, să înfățișeze tinerilor cititori tabloul măreț al realizărilor obținute de poporul nostru din acea sfîntă zi de libertate — August 23. Vom evoca într-o amplă suită de articole direcțiile esențiale ale politicii P.C.R. de edificare a socialismului pe pămîntul românesc, caracterul original al acestei politici, în care tînăra generație își descoperă rostul ei de a fi, locul și rolul în asumarea unor răspunderi majore, pentru propria ei afirmare și formare, pentru devenirea țării pe treptele civilizației comuniste, spre un viitor tot mai prosper.

1. CLASA MUNCITOARE — CLASĂ CONDUCĂTOARE A SOCIETĂȚII NOASTRE

De mai bine de trei decenii, sîntem angajați, întregul popor, într-o operă de amploare fără precedent în istoria milenară a țării noastre — făurind societatea socialistă ale cărei obiective odată îndeplinite sînt menite să ne ridice patria pe înaltele culmi ale civilizației comuniste. Producem în ritm înalt valorile materiale pe care se așază edificiul tot mai măreț al înfloririi țării, făcînd din muncă virtutea esențială a vieții, calea cea mai dreaptă ce duce spre o superioară calitate umană — personalitatea de tip nou. **Producem bunuri materiale, producem însă și un nou mod de viață. În prima instanță a acestui proces se află clasa muncitoare — prin forța sa creatoare, prin exemplul valorilor morale care îi definesc profilul spiritual, prin sănătoasa concepție despre viață a cărei purtătoare este, prin contribuția hotărîtoare adusă la creșterea avuției naționale.**

În tumultul acestui grandios și istoric proces constructiv, la a cărui temelie se află înfăptuirea insurecției naționale armate antifasciste și antiimperialiste, încă de la 23 August 1944, s-au produs schimbări esențiale în însuși statutul social și fizionomia cultural-morală a clasei muncitoare. **Din clasă asuprită, spoliată de burghezie, ea a devenit clasă conducătoare; din clasă exploatată s-a transformat, prin mijlocirea deținerii puterii de stat, în clasă proprietară a mijloacelor de producție**, înlăturînd în acest fel din viața socială fenomenul înstrăinării economice, al separării artificiale impuse în trecut de proprietatea privată între producător și mijloacele de producție. De asemenea, față de anul 1938, cînd exista în țară circa un milion muncitori, în momentul de față numărul lor depășește cu mult cifra de 5 milioane, ceea ce ilustrează întărirea forței sociale a clasei muncitoare. Aproape 3 milioane dintre muncitorii de azi lucrează în industrie. Această creștere ne mai arată și altceva. Ea exprimă răspunsul pe care partidul nostru, fidel realităților românești și aspirațiilor poporului român, l-a dat teoriei reacționare a unei Românii eminamente agrare, teorie a cărei falsitate a fost dovedită pe deplin odată cu desfășurarea impetuoasă a procesului de industrializare și creștere pe această

> În anii industrializării socialiste, ai cooperativizării agriculturii, ai dezvoltării și modernizării forțelor de producție și ridicării nivelului de trai al maselor, ai înfloririi învățămîntului, științei și culturii, înfăptuind neabătut politica partidului nostru, muncitorimea a purtat pe umerii săi principala răspundere, greul eforturilor și al luptei, ducîndu-și cu cinste, la bun sfîrșit, misiunea istorică, conducînd întregul popor în opera eroică de înălțare a luminosului edificiu al socialismului.
>
> NICOLAE CEAUȘESCU

Conf. dr. NICOLAE DINUȚ

(Continuare în pag. a II-a)

După seceriș, în prim-planul lucrului pe ogoare:

IRIGAȚIILE, STRÎNGEREA GRABNICĂ A LEGUMELOR

Cea mai importantă campanie a verii, secerișul griului, se apropie de sfîrșit. Practic au mai rămas de recoltat unele mici suprafețe în 19 județe situate în Transilvania, nordul Moldovei și al Crișanei unde, prin comasarea forțelor mecanice, lucrarea se poate încheia în următoarele 2—3 zile. Cu condiția ca utilajele, capacitățile de transport și timpul de lucru să fie folosite la capacitatea maximă! Dar, luna august, în care vom intra încă din prima zi a săptămînii viitoare, înscrie ca prioritate a lucrărilor pe ogoare, de o deosebită importanță pentru obținerea producțiilor sporite, IRIGAREA NEÎNTRERUPTĂ A CULTURILOR. Concomitent, centrul de greutate al campaniei de recoltări se mută în grădini și livezi, la culesul fructelor și legumelor. Un aport eficient la realizarea acestor lucrări și-l aduc tinerii, prezenți zi de zi pe frontul ogoarelor. (Relatări în pagina a III-a).

Un front al angajării și răspunderii

CONSTRUCȚIILE

Avem în față un amplu program de investiții care — aproape egal celui realizat în ultimele trei cincinale — dovedește în egală măsură grija pentru dezvoltarea într-un ritm susținut a economiei țării și asigurarea unui număr sporit de locuințe oamenilor muncii. Un program de investiții care — așa cum se subliniază și în Hotărîrea Congresului consiliilor oamenilor muncii — se cere realizat integral, în cele mai bune condiții.

În numărul nostru de azi, două secvențe din două domenii de activitate mult diferite, dar care sînt chemate în aceeași măsură să contribuie la înfăptuirea acestor sarcini:

Pe șantierele refacerii din orașul Zimnicea, constructorii veniți din aproape toate județele țării — elocventă expresie a solidarității muncitorești — înregistrează noi și semnificative succese în activitatea de ridicare a noilor blocuri de locuințe ce se construiesc suplimentar în acest oraș greu afectat de cutremur.

În schimb, la „Independența" Sibiu, întreprindere considerată pe bună dreptate un „mecanic șef" al economiei naționale, ale cărei utilaje sînt destinate unui mare număr de obiective de investiții, constatăm, din păcate, numeroase restanțe la onorarea îndatoririlor contractuale, motiv și subiect de serioasă analiză în cadrul colectivului muncitoresc de aici.

În pagina a 3-a

Topografi și constructori, proiectanți și instalatori, într-un permanent și neobosit efort pe schelele Zimnicei.
Foto: VALERIU TANASOF

ÎN CINSTE ȘI DREPTATE, ROMÂNIE!

Lumină-a grîului, ce aburește
în pîinea caldă ce-o avem pe masă.
Albastrul cer pe care toți părinții
îl lasă moștenire într-o casă.

Fiorul pur al sufletului nostru
de oameni, de poeți și de iubire,
Țară ce ne-mprumuți acum lumina
din gînduri, și ne iei în ocrotire!

Suprem ținut al cutezanței mele
pe care sîngele îl încălzește,
trecerea mea suavă în cuvinte
doar dăinuirea ta o veșnicește.

Lumină de semințe-n încolțire,
pe care-o slobozește o cîmpie,
înalt azur în care creștem liberi,
în cinste și dreptate — Românie!

DAN ROTARU

Vă ținem la curent cu evoluția tinerilor integrați pentru reeducare în colective de muncă

BIOGRAFII CE TREBUIE ADUSE „LA ZI"

Un omuleț cît degetul, cu un trunchi exagerat de vînjos, purtînd în partea de sus un cap ca o gămălie și avînd lipite la bază două piciorușe filiforme... Deasupra acestei arătări, o inscripție în semicerc, alcătuită din litere de tipar, strîmbe și inegale: INVICIBILUL. Toate acestea mîzgălite pentru totdeauna pe un petic de piele situat în partea anterioară a antebrațului. Tatuatul are 21 de ani și s-a lăsat însemnat cu atît de măgulitoarea „emblemă" anul trecut. „Acolo mi-am făcut-o" — îmi explică fără nici un chef. Nu insist, știu despre ce loc vorbește și prefer să nu îi întorc gîndurile către o amintire de care încearcă să scape.

Mîna în care ține dalta îmi atrage însă necontenit privirea, nu-mi pot desprinde ochii de la „blazonul" încropit pe brațul bronzat și îmi dau seama că nu a trecut neobservat nici pentru ceilalți. Da, băieții din echipă îi zic „invincibilul", punînd, în rostirea cuvîntului gata stîlcit, tot hazul pe care îl stîrnește o atare „carte de vizită"...

Aurelian P. lucrează la TCMB de o lună. Muncește corect, execută tot ce i se repartizează, șeful formației, Ion Oană, îmi spune că A.P. nu i-a creat pînă acum vreun motiv de nemulțumire: **„Atît doar — menționează maistrul cu două decenii de experiență pe umeri — nu e prea comunicativ băiatul ăsta, se izolează de ceilalți, nu discută, nu rîde, nu glumește cu nimeni"...**

Pare un lucru mărunt. De el atîrnă însă reușita actului educativ pe care îl întreprindem ca urmare a hotărîrii partidului de a încredința colectivelor muncitorești răspunderea pentru felul de a se comporta și a lucra al celor care au săvîrșit abateri. Nu o singură dată, investigînd felul în care se integrează noii veniți am sesizat ipostaze stînjenitoare. De o parte ei — oamenii între care munca împreună a stabilit o relație de comunicare și apropiere, care schimbă replici, glumesc, mănîncă laolaltă, ies în grupuri pe poarta întreprinderii, de cealaltă, el — cel venit în mijlocul lor cu o condiție specială, cu un statut de existență deosebit.

Unul dintre tinerii repartizați la Întreprinderea de transporturi turistice București, pe care l-am surprins odihnindu-se pe bordura din fața secției în timp ce toți ceilalți colegi ai săi se aflau în pauză de masă, îmi mărturisea că singurii oameni cu care a schimbat niște replici au fost maistrul și muncitorul pe lîngă care s-a stabilit să lucreze. Ambii interlocutori au cu 15-20 de ani mai mult decît el. **Dar cei de o vîrstă?** Unii ridică din umeri, alții dau răspunsuri evazive, oscilînd între **„n-am prea avut vreme să îl cunoaștem"** și **„de ce nu vine el la noi?"** Tocmai asta e: dacă în alte situații ne este indiferent cine are inițiativa gestului de apropiere, în cazul de față acesta trebuie să plece de la cei ce muncesc împreună de mai multă vreme. E firesc așa, mai ales că tinerii pe care trebuie să ni-i apropiem manifestă, cauzele le cunoaștem, justificate rețineri. E firesc așa, pentru că nu avem altă cale de a-i ajuta pe acești oameni

SOFIA SCORȚARU-PĂUN

(Continuare în pag. a II-a)

Ancheta noastră LITERATURA-EXPRESIE A POLITICULUI

„Gîndirea politică se exprimă prin fapte"

Eugen Barbu

— Un subiect cu tradiție în critica românească este cel reprezentat de raporturile literaturii cu politicul. Mult timp s-a socotit, generalizîndu-se în mod nenuanțat o teză maioresciană, că o premisă esențială a viabilității operei de artă o constituie exilarea politicului din structura acesteia. Ultimele decenii au infirmat radical această opinie. Putem identifica atît în cultura noastră, cît și în cea universală, o adevărată explozie a literaturii politice. Care credeți că sînt resorturile acestui fenomen?

— Romanul politic e mai vechi decît cred cei mai mulți dintre noi. Unii îi situează începuturile prin 1933, odată cu apariția fascismului în Germania, dar, la o mică socoteală, ia să vedem noi: Platon cu **Republica** sa, **Apokolokintosis divi Claudii** a lui Seneca și chiar **Satyriconul** lui Petronius nu erau ele cărți politice, mutatis-mutandis? Dante n-a fost el un scriitor politic? Și ce este **Divina Comedie** decît o operă politică în anumite privințe? Voltaire și enciclopediștii nu sînt niște autori politici? Dar dincolo de imaginația și geniul lui Shakespeare, în piesele sale nu este descifrată politica Angliei timpului său? Un mare satiric politic mi se pare Swift. Utopiștii nu pot să intre și ei în categoria aceasta? La noi **Istoria hieroglifică** sau **Țiganiada** nu sînt oare opere politice? Ori **Ciocoii vechi și noi**? Dar să ne oprim aici, ca să nu facem paradă de erudiție. Sigur că Thomas Mann, Franz Werfel, Stefan Zweig, Malraux, Silvio Pellico sînt mai cunoscuți și dacă ar fi să marcăm o dată a romanului politic, aș aminti data apariției cărții lui Manchester: **Moartea unui președinte**. Sud-americanii sînt și ei foarte bine reprezentați în acest roman. În sfîrșit. **Cu sînge rece** nu este și ea o carte politică? Așadar să nu socotim apariția literaturii politice drept un fenomen nou.

Săptămînal, interviul „SCÎNTEII TINERETULUI"

— Cîndva, sînt aproape 15 ani de atunci, declarați că „acolo unde nu există preponderența politicului, artele decad". Vă rog să explicitați această afirmație.

— Afirmam într-adevăr că acolo unde nu există preponderența politicului artele decad. Cînd spuneam asta mă gîndeam la epoca romanelor roz, ba chiar la niște ani de mai încoace cînd exoticul și erotismul dominau literatura. Ele, aceste epoci, au produs personaje limfatice, repede uitate. Pînă și **Pe aripile vîntului**, care și el e un roman politic, suferă influențele nefaste ale timpului. Balzac, prin studierea moravurilor timpului său, fără să-și fi propus asta, făcea o operă politică. Omul nu poate fi înțeles numai în patul conjugal sau desfășurînd o activitate la bursă. O societate în

Interviu realizat de IOAN ADAM

(Continuare în pag. a IV-a)

pagina a 4-a

În cadrul anchetei „SCÎNTEII TINERETULUI", consacrate examinării relațiilor dintre LITERATURĂ și POLITIC, publicăm, de asemenea, puncte de vedere ale unor cunoscuți scriitori și critici literari

- **DUMITRU MICU: Imperativul atitudinii**

„A spune că politicul constituie, direct sau indirect, obiectul întregii proze și dramaturgii realiste e judecată de realitate. Nu se poate scrie roman sau teatru nemijlocit ancorat în real, fără a ține seama de configurația istorică, iar aceasta este manifestarea politicului".

- **MIHAI BENIUC: Edificînd omul nou**

„Îngemănat sub semnul edificării unui om nou, scrisul nostru este expresia, convingătoare și emoționantă, a angajării noastre politice".

- **LAURENȚIU ULICI: Tinerețea unui personaj**

„Activistul de partid ca personaj al prozei de azi, tot mai impetuos afirmat, răspunde, în fond, unei realități istorice și politice ferm consolidate și semnifică înăuntrul acesteia condiția morală, psihologică și, bineînțeles, politică a omului real".

În aceeași pagină, la rubrica OPERA DE ARTĂ ÎN DEZBATEREA TINERILOR, publicăm o anchetă printre tinerii cititori din Timișoara ai romanului politic Clipa de Dinu Săraru.

ȘCOALA — LA ORA BILANȚULUI ANUAL

Alături de proiectanți, studenții oferă economiei soluții tehnice moderne, eficiente

● O SUCCESIUNE FIREASCĂ — DUPĂ MISTRIE, COMPASUL ȘI RIGLA DE CALCUL ● 16 ORE PE SĂPTĂMÎNĂ — INGINER PROIECTANT ● DE LA O COPERTĂ ELEGANTĂ, LA UN PROIECT CARE VALOREAZĂ CÎTEVA MILIOANE! ● INDUSTRIA SOLICITĂ DUBLAREA NUMĂRULUI CONTRACTELOR STUDENȚEȘTI ● CÎTEVA CONCLUZII PENTRU ANUL VIITOR.

Creația, concepția originală, ocupă un loc din ce în ce mai mare în activitatea inginerului. Practica în proiectare, cea care îl pregătește pe viitorul inginer pentru o asemenea muncă, a căpătat, prin aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea, cu fiecare an, o pondere tot mai accentuată în programa facultăților. În cuvîntul adresat tineretului studios la începutul anului de învățămînt 1976—1977, secretarul general al partidului a subliniat cîștigul obținut printr-o asemenea practică superioară, cu adevărat inginerească, pentru pregătirea studenților ca buni specialiști și a arătat cît de imperios necesară este extinderea sa. **„Ținem seama de faptul că avem un volum mare de lucrări de proiectare pentru înfăptuirea obiectivelor actualului cincinal, în primul rînd în domeniul industrial, dar și în cel al construcției de locuințe, de școli ș.a.m.d. Folosind această uriașă forță, vom putea soluționa mai rapid problemele de proiectare, vom asigura intrarea la timp în producție a obiectivelor economice și sociale, sistematizarea orașelor și satelor, dezvoltarea unei arhitecturi moderne, strîns legate de specificul poporului nostru".**

În perioada în care ne aflăm, sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.C.R. tinerilor care studiază, organizațiilor lor, cadrelor didactice, privesc în mod deosebit **îmbunătățirea conținutului învățămîntului, modernizarea sa, corespunzătoare nivelului actual al științei și tehnicii.** O modalitate concretă de apropiere a învățămîntului de cerințele economiei, de aplicare în muncă a noutăților științifice, este și practica de proiectare, asupra căreia zăbovim astăzi, cu gîndul deschis de a trage concluzii constructive pentru apropiatul an universitar.

Ne-am oprit — și nu întîmplător — la Facultatea de construcții civile, industriale și agricole, din cadrul Institutului de construcții, București. Nu întîmplător, fiindcă această facultate are deja o experiență interesantă în domeniul practicii de proiectare. Începînd cu 1970, un număr în continuă creștere de studenți din anii mari au lăsat din mînă mistria pentru a lua rigla de calcul și compasul. Proiectau detalii de clădiri — pe care pînă atunci le executaseră de zeci de ori în șantier, căutau noi soluții. Așa s-au născut proiectele pentru laminorul de sîrmă cu 2 fire de la Hunedoara, sala tip de sport cu 1 000 de locuri care se construiește la Tîrgu Jiu, Alexandria, Zalău și în alte 19 localități, spitalul din Cula, o fabrică de zahăr și o antenă TV — ambele comenzi primite de peste hotare...

— Nu trebuie să fii specialist, ne spune conf. dr. ing. Petre Siminea, prodecanul facultății, ca să-ți dai seama de enorma cantitate de muncă inclusă de asemenea proiecte, de faptul că acestea s-au dovedit, prin complexitatea lor, o foarte prețioasă școală pentru studenți și au adus și mari valori materiale. A fost o experiență care ne-a dat încredere în forțele noastre. Dar, **adevăratul cadru a fost creat odată cu începutul anului de învățămînt 1976—1977 din inițiativa secretarului general al partidului.**

Activității de proiectare-cercetare i s-au rezervat în planul de învățămînt 16 ore pe săptămînă în anul IV; în anul V — 16 ore pe primul semestru, cel de-al doilea fiind acoperit **numai** cu această activitate. În momentul în care a recomandat industriei și institutelor de proiectări să apeleze la acest uriaș potențial pentru rezolvarea unor probleme de proiectare, conducerea de partid a dovedit, o dată în plus, o mare încredere în tineri, în capacitatea lor creatoare. Pasul mare făcut în acest an, odată cu legiferarea cadrului și acordarea girului de încredere, îl constituie la Construcții, ca și în alte facultăți, **abordarea, fără excepție, a proiectelor de execuție, adică a proiectelor reale — contracte cît se poate de ferme cu institute de proiectări sau, direct, cu unități industriale și renunțarea totală la proiectele didactice.**

— Priviți, ne spune studentul Dan Ionescu, arătîndu-ne într-o mînă o copertă elegantă, pe care scrie cu auriu „Proiect de diplomă" și în cealaltă un dosar voluminos pe care stă scris cu literele stass ale proiectanților — „Proiect de execuție al..." — diferența este evidentă! Construcțiile **teoretice** se puteau proiecta cu conștiinciozitate, dar în nici un caz cu pasiune! Astăzi, ni se pare ridicolă chiar ideea de a munci pentru arhivă, pentru că aceasta era soarta acestor coperți elegante! **În toată facultatea, nimeni nu mai prezintă un asemenea proiect.** Toate sînt contracte care ne ridică mari responsabilități, dar ne dau certitudinea că peste cîteva luni ne vom vedea materializate, în oțel și beton, primele idei. E o satisfacție cu totul deosebită să știi că ai contribuit cu cîteva milioane la planul cincinal, chiar din anii de studiu.

— Uiți să spui — intervine studenta Lucreția Popa — că un proiect didactic cerea numai aplicarea unor cunoștințe strict teoretice. Pe cînd proiectele de execuție se predau așa cum o fac institutele specializate — cu „amănunte" ca: listă de utilaje și materiale — preț de cost, număr de muncitori etc. În plus, lucrînd întocmai în condițiile muncii de proiectare, divizîndu-ne sarcinile — ne obișnuim cu munca în colectiv, **cu răspunderea colectivă,** atît de specifice meseriei pe care ne-am ales-o.

Pentru proiectele lor, studenții au fost, împreună cu profesorii-coordonatori, la Iași, Ocna Mureș, Govora, acolo unde desenele lor vor fi transformate de constructori în realitate. S-a încheiat proiectarea pentru un tip de baterii de celule de siloz, un sistem informațional pentru decizii de sistematizare a unor localități urbane, soluții de consolidare pentru spații industriale sau de învățămînt, soluții de montaj a unor utilaje gigant care vor aduce însemnate economii valutare. Ca dovadă a încrederii pe care au știut s-o merite studenții, prin calitatea lucrărilor predate, planul inițial de proiectare evaluat la 1 080 000 lei s-a... dublat, ajungînd la 2 691 000 lei (în care nu sînt incluse cele 57 proiecte de consolidare ale unor școli și facultăți).

— Anul de învățămînt 1976—1977 a fost hotărîtor pentru demararea puternică a practicii de proiectare — precizează prorectorul Institutului de construcții, Nicolae Pătriniche. Facultăți ca cele de construcții și hidrotehnică au reușit să ofere în totalitate, studenților proiecte-contract, cu toate valențele instructive, formative, valorice pe care acest gen de muncă le incumbă. Facultățile de drumuri și poduri, instalații și utilaje, secțiile de subingineri au făcut și ele pași importanți în această direcție.

— Ce concluzii, aplicabile în următorii ani de învățămînt, desprindeți din experiența perioadei care se încheie?

— Plenara C.C. al P.C.R. și forumul oamenilor muncii ne-au trasat sarcini sporite în privința perfecționării conținutului întregului proces de învățămînt, un capitol de o importanță aparte constituindu-l, evident, proiectarea. În acest domeniu, în primul rînd, trebuie lărgită baza materială proprie de proiectare ca să cuprindem **toți** studenții din anii IV și V și anul III subingineri. Pe cît s-a putut, și pînă acum, am căutat să organizăm această activitate mai ales în incinta facultăților pentru că practica ne-a învățat faptul că, răspîndiți prin institute sau ateliere de proiectare, studenții nu au îndrumarea necesară și de multe ori, din lipsa spațiului, nici condiții adecvate de lucru. O altă concluzie este că trebuie să atragem, ca să ne sprijine în acest gen de practică, tot mai mulți specialiști. Relațiile strînse pe care le întreținem cu institute ca IPROMET, IPROLAM și multe altele ne obligă să ținem pasul cu realitățile acestei munci, cu soluțiile și procedeele noi care se aplică în proiectare. Dezideratul de a antrena pe fiecare student în realizarea unui proiect de execuție derivă din posibilitățile care ni se vor crea de a atrage, în calitate de coordonatori de proiecte, un număr mai mare de specialiști. Împreună cu studenții, am început să punem bazele unui punct de documentare, de o mare importanță în proiectare, pe care îl vom realiza în anul viitor. Dorim, de asemenea, să extindem experiența de a familiariza studenții cu proiectarea încă din anul III. Cei care au participat, ca modești colaboratori pe lîngă colegii lor mai mari la realizarea unor proiecte, au dat foarte bune rezultate în momentul realizării propriilor lucrări. Și o ultimă problemă — începînd cu anul următor, practica de proiectare la anul IV trebuie comasată, după modelul anului V: dispersarea orelor s-a dovedit stînjenitoare.

Acum, viitorii constructori se află în practică. În modul cel mai firesc, ei s-au angajat să-și execute lucrările de reparații și de consolidare ale căror proiecte le-au elaborat, către sfîrșitul anului universitar, sub îndrumarea cadrelor didactice. Este vorba despre 30 de clădiri din rețeaua Ministerului Educației și Învățămîntului care vor fi predate beneficiarilor „ca noi" la deschiderea cursurilor. Institutul de teatru, Conservatorul, Casa de cultură „Grigore Preoteasa", Policlinica și Spitalul studențesc, cantinele de la Regie și Grozăvești, căminul A.S.E., I.M.F., propriile cămine sînt cîteva dintre obiectivele în cadrul cărora 500 de studenți de la Institutul de construcții își desfășoară, în prezent, practica productivă. La 1 august, apoi la 25 august, „schimbul" va fi preluat de alte serii, în așa fel încît în șantiere să se asigure mereu forța de muncă necesară definitivării lucrărilor în termen.

Din dorința de a-și respecta angajamentul, asociația studenților comuniști de la Construcții a hotărît ca studenții care și-au încheiat practica să mai rămînă două săptămîni în șantier, la muncă patriotică. Cu aceste forțe reunite, angajamentul se prefigurează de pe acum ca o certitudine.

MONICA ZVIRJINSCHI

VACANȚA — 1977 ● VACANȚA — 1977

O localitate fermecătoare — Călugărița, o îndeletnicire plăcută — culesul plantelor medicinale

Prima lecție de zbor la aeroclubul Henri Coandă din Pitești
Foto: EMILIAN PLECAN

SUCEAVA De pe „plaiuri bucovinene", o solie pentru Litoral

Elevii suceveni sînt mari iubitori ai dansului și al muzicii; o dovedesc numărul mare al formațiilor, activitatea permanentă pe scenele căminelor și caselor de cultură, ca și importantele premii obținute în prima ediție a „Cîntării României". Nimic mai firesc deci, decît participarea lor masivă la această veritabilă „paradă" a cîntului, jocului și tradițiilor locale, prilejuite de cunoscuta întrecere județeană „Pe plaiuri bucovinene". Programele cluburilor de vacanță, găzduite de școli sau cămine culturale (Dornești, Vama, Marginea, Vicovul de Sus, Șarul Doamnei, Boroaia ș.a.) au devenit deosebit de interesante prin varietatea momentelor folclorice prezentate de elevi. După ce au participat la faza comunală a acestei întreceri, cîteva dintre cele mai prestigioase formații, cum sînt cea a Liceului agricol Rădăuți (locul II pe țară la festivalul Cîntarea României, pentru dansuri populare), fluierașii Școlii generale din comuna Rădoșeni (cîștigarea locului I pe țară), dansatorii și taraful de la Pîrteștii de Jos, au plecat spre Marea Neagră, să ducă solia „plaiurilor bucovinene" la festivalul „Litoral '77".

● Nu putem să nu subliniem aici și marele aport pe care elevii suceveni îl aduc la realizarea planului șantierelor de investiții și al întreprinderilor și cooperativelor agricole. O scurtă radiografie a unei zile de muncă poate fi edificatoare: la Suceava, 300 de elevi lucrează în echipe mixte cu muncitorii Trustului de construcții industriale Iași; la Fălticeni și Cîmpulung Moldovenesc sînt prezenți pe șantierele orașului 600; la Vatra Dornei — 250; în C.A.P.-urile și I.A.S.-urile de pe raza județului, 6 000 de elevi se află zi de zi alături de agricultori.

●

BIHOR Drumeții, sesiuni științifice, muncă patriotică

În această vară, programul de vacanță al elevilor din Bihor se prezintă parcă mai bogat și mai variat ca oricînd. Spicuim cîteva activități din agenda acestor zile. Un număr mare de pionieri și elevi se află în tabere de odihnă la Năvodari sau Stîna de Vale, în localități pitorești din județele Suceava, Dîmbovița și Arad. Liceenii care au obținut rezultate deosebite în activitatea practică și de cercetare sînt prezenți în taberele care găzduiesc sesiunile științifice la matematică-chimie (Pitești), istorie-științe sociale-limba română (Deva), filozofie-geografie-științe tehnice (Timișoara), etnografie și folclor (Constanța). Pentru cei rămași acasă, pe raza județului funcționează 27 cluburi de vacanță care polarizează o mare varietate de manifestări culturale, artistice, sportive. Tot cluburile organizează și interesante drumeții. De pildă, elevii din Săcuieni se află în expediții la Cheile Turzii, Călimani, Pucioasa, cei de la Beiuș la Stîna de Vale, cei de la Petru Groza la Moneasa și Padiș. Toate aceste momente de odihnă și distracție sînt o binemeritată răsplată pentru hărnicia cu care elevii din Bihor participă la construirea unor licee noi și la extinderea spațiilor de învățămînt existente, la Oradea, Beiuș, Popești, Petru Groza, Salonta; pentru ajutorul dat unităților economice din Oradea, Santăul Mic, Alejd, la recuperarea unor materiale și deșeuri, sau pe șantierele de investiții.

VRANCEA Constructori ai propriei școli

Mulți elevi din județul Vrancea vor începe noul an școlar în „casă nouă" — se înalță cîteva licee și școli generale, se refac cele care au fost afectate de seism, se lărgesc spațiile destinate laboratoarelor, atelierelor-școală, căminelor și cantinelor. Bucuria cu care fetele și băieții vor păși la toamnă în aceste clădiri mirosind încă a var, va fi dublată și de o mare mîndrie — aceea de a fi fost și „constructorii" propriei lor școli. Practic, toți elevii vrînceni vor fi prezenți, prin rotație, pe acest „șantier", mare cît un județ. Cîteva exemple: la Focșani — 833 de elevi lucrează la refacerea Liceului „Unirea", la construirea căminului și internatului pentru Liceul agro-industrial, la ridicarea noilor hale de producție de la Liceul de mecanică 1. La Mărășești — amploarea lucrărilor a decis organizarea unui șantier județean al tineretului — 300 de elevi, veniți din orașe și comune apropiate, împreună cu cei din localitate, vor participa la realizarea noului local și a atelierelor-școală ale Liceului de chimie, vor „pune temelia" unei foarte moderne case de cultură a tineretului.

Grupaj realizat de
Z. MONICA

CETĂȚENEȘTI

„Orașul ar fi ca o floare..."

Deși ne aflăm în plin efort de reconstrucție, în fiecare dimineață Bucureștiul arată ca după un miracol: marile și micile artere strălucesc de curățenie, parcurile și spațiile verzi își etalează, cochete, roua cristalină. Nu același lucru am spune despre „orașul-grădină" la amiază sau înaintea amurgului...

Stația „Coloane", Gara de Nord. Vom încerca să „acostăm" cîțiva cetățeni care își aduc măruntă contribuție la murdărirea orașului și să-i invităm la o discuție.

În scurtă vreme facem o „colecție" de cinci neglijenți: patru bărbați și o femeie. Par încurcați, se așteaptă probabil la o amendă.

— Vă rog să mă iertați — se explică timid unul dintre ei, un tînăr de circa 27 de ani, elegant îmbrăcat. N-am știut ce fac...

În cele din urmă, lămurindu-se despre ce este vorba și-au cerut scuze, răsuflînd ușurați că au scăpat numai cu atît. Nu era de competența noastră să dăm amenzi și nici nu urmăream așa ceva.

Oricît de multe treburi ar avea de rezolvat, oricît ar fi de ocupat, omului îi stă în fire dorința de a contempla, uneori involuntar fie și numai pentru cîteva clipe măreața și perfecta desfășurare a armoniei naturii. Să nu omitem însă că orașul în care trăim este cu atît mai mult al nostru cu cît ne dovedim mai activ prezența creatoare în el. Stă înscrisă în „Codul eticii și echității socialiste" îndatorirea patriotică de a păstra nealterate frumusețile naturii, de a acționa pentru eliminarea poluării mediului înconjurător. E firesc ca fiecăruia dintre noi să-i placă întîlnirea cu un oraș ospitalier după ziua de muncă, fiecăruia îi place să simtă pe aleile unui parc reconfortantul miros de verdeață. Cum contribuie însă fiecare la păstrarea neîntinată a acestui tablou reconfortant al naturii?

Demn de reținut este faptul că oamenii sînt bine informați cu privire la marile catastrofe ecologice, avînd și o opinie bine formată despre acestea, în schimb recurg la pavăza cuvintelor mari cînd e vorba de comportarea lor curentă în locurile publice.

Dar să stăm de vorbă și cu un om în măsură să ne furnizeze cîteva amănunte edificatoare pentru eforturile pe care le face municipalitatea întru a ne oferi în fiecare dimineață un oraș proaspăt și curat:

— Ca membru al colectivului de conducere al parcului de mașini al I.S.B. ne spune inginerul Fileru, pot să vă spun că dispunem de numeroase cisterne și automăturătoare fără a mai pune la socoteală și alte utilaje cum ar fi tractoarele, remorcile și agregatele specializate. Dar nu este numai problema unor eforturi materiale. Dincolo de acestea fiecare ar trebui să rezolve o problemă de etică.

Ancheta noastră nu și-a propus să surprindă multe fapte de nerespectare a celor mai elementare norme de conviețuire socială. Dar credem că cele supuse atenției dv. pot constitui un îndemn la reflecție. Nu putem oare să facem în așa fel încît în scurt timp lucrătorii întreprinderilor de salubritate să nu mai fie printre puținii care se ocupă cu adevărat de curățenia orașului?

În ce ne privește, promitem că vom urmări în mod concret această problemă în cîteva din cele mai aglomerate locuri ale orașului. Într-unul din numerele noastre viitoare, vă dăm întîlnire în Cișmigiu...

ȘTEFAN NICULESCU-MAIER

Studenții Ion Ion, Semincïuc Traian, Costea Gheorghe din anul I al Institutului de construcții București, pe șantierul Spitalului studențesc la refacerea instalației electrice
Foto: VALERIU TANASOF

CLASA MUNCITOARE, CLASĂ CONDUCĂTOARE

(Urmare din pag. I)

bază a ponderii sociale a clasei muncitoare.

Sintetizînd rezultatele obținute de poporul român pînă în prezent, Programul Partidului Comunist Român subliniază: **„Clasa muncitoare, clasă nouă, proprietară a mijloacelor de producție și producătoare a bunurilor materiale, își îndeplinește cu cinste, în dubla ei calitate, misiunea istorică în conducerea edificării noii orînduiri sociale în România".**

Perfecționarea continuă a relațiilor sociale socialiste se oglindește nemijlocit în dezvoltarea multilaterală a clasei muncitoare, în întărirea rolului său prioritar în sistemul democrației noastre, în permanenta creștere și perfecționare a rolului ei de forță conducătoare în actuala etapă de dezvoltare a istoriei poporului român. După cum arăta secretarul general al partidului, în Expunerea prezentată la Congresul consiliilor oamenilor muncii, **clasei muncitoare îi revine locul central în structura socială a societății noastre, prin industrializare și urbanizare, rîndurile ei cunoscînd o neîntreruptă creștere, iar odată cu aceasta avînd loc și accentuarea rolului ei economic, politic și ideologic.** De altfel, faptul că industria românească realizează astăzi o producție globală de 34 ori mai mare decît în 1938, se datorează în primul rînd clasei noastre muncitoare, traducerii în viață a politicii P.C.R., politică animată de spirit creator, revoluționar, ce reflectă specificul realităților României. Ea este clasa ce reprezintă **principala forță productivă a societății românești, realizînd cea mai mare parte a venitului nostru național,** fiind clasa cea mai legată de aplicarea cuceririlor revoluției tehnico-științifice.

Omogenă ca esență, **clasa muncitoare este caracterizată în condițiile societății noastre socialiste de un proces de adîncire a omogenizării sale sociale,** proces desfășurat simultan pe două planuri: prin înlăturarea treptată a diferențelor dintre diferite detașamente ale clasei muncitoare ocupate în ramuri de importanță diferită ale economiei naționale și prin apropierea dintre diferitele categorii de calificare în virtutea creșterii gradului de pregătire generală și de specialitate a tinerelor generații de muncitori, care alimentează continuu rîndurile clasei muncitoare. Edificator în acest sens este și faptul, subliniat la recentul Congres al consiliilor oamenilor muncii că, în 1980, industria și construcțiile vor deține aproape 47 la sută din totalul populației ocupate, iar 80 la sută din muncitorii industriali vor fi calificați. În același timp, pe perioada 1976—1980, deci în actualul cincinal, se vor forma profesional aproape 1,9 milioane persoane. Toți acești indicatori de maximă importanță referitori la forța de muncă muncitorească sînt corelați cu ridicarea în cincinalul actual a 2 400 noi capacități industriale, ceea ce extinde baza materială și economică a rolului clasei muncitoare în crearea venitului național.

Practic, în zilele noastre, ca urmare a politicii originale a partidului nostru, **crește rolul clasei muncitoare în toate sferele de activitate,** această clasă fiind tot mai accentuat prezentă în agricultură, transporturi, sfera serviciilor, comerț, în cercetarea științifică etc. Avem de-a face, astfel, cu **contribuția nemijlocită pe care această clasă o are la procesul de integrare socială socialistă a tuturor claselor și categoriilor de oameni ai muncii în opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate.**

Clasa noastră muncitoare se înfățișează astăzi ca o clasă socială cu **un orizont larg de cunoștințe politice, profesionale și de cultură generală,** activitatea desfășurată de membrii săi demonstrînd remarcabila lor maturitate politică și combativitate revoluționară, calități care le permit să-și îndeplinească cu cinste misiunea încredințată de istorie.

Datorită experienței dobîndite, de-a lungul anilor de construcție socialistă a țării, în conducerea societății, prin capacitatea mobilizatoare, spiritul de disciplină și organizare ce îi sînt specifice și pe care le imprimă întregului popor, în sfîrșit, prin consecvența și fermitatea politică, înalta ei conștiință revoluționară, clasa muncitoare își întărește rolul conducător în societatea noastră, pe toate coordonatele vieții sociale — în economie, în domeniul politic, ideologic, educativ etc. Creșterea acestui rol în actuala etapă și în perspectivă — pe baza determinantă a adîncirii industrializării — constituie o legitate obiectivă, guvernînd procesul de înflorire multilaterală a patriei, îndeplinirea obiectivelor Programului partidului. **În jurul clasei muncitoare își concentrează și își valorifică plenar energiile creatoare toate celelalte categorii sociale de oameni ai muncii, înfăptuind neabătut sarcinile dezvoltării multilaterale ale națiunii noastre,** conferind unității moral-politice a întregului popor, sub conducerea partidului nostru, o bază tot mai trainică — garanția fundamentală a mersului ascendent al României pe drumul progresului, al bunăstării și prosperității, al împlinirii scopului suprem al orînduirii — satisfacerea în tot mai mare măsură a necesităților materiale și spirituale ale omului.

CE DORIȚI SĂ ȘTIȚI DESPRE LICEU ȘI ȘCOALA PROFESIONALĂ?

Problema pe care ne-a ridicat-o Tudor Mihalache, Mangalia, județul Constanța — interesează, după cîte ne dăm seama, o categorie mai largă de tineri și, sperăm că, alături de el, să găsească răspunsul în această rubrică.

Ca să fii elev la seral

Pînă la sfîrșitul acestui an școlar, un absolvent al școlii profesionale avea dreptul, așa cum o spune și Tudor Mihalache, să continue studiile liceale la seral. Pentru aceasta însă se punea condiția promovării, în prealabil, a unor examene de diferență pentru anii I și II de liceu din materiile care nu au fost studiate în școala profesională. În Ordinul ministrului educației și învățămîntului din anul 1975, pe care îl dețin, în mod sigur, toate școlile, se află detaliate condițiile în care erau organizate diferențele, precum și materiile la care trebuiau susținute examenele, în funcție de școala urmată și profilul liceului ales. Examenele de diferență erau programate în sesiunile de examene pentru cei care urmau cursurile fără frecvență ale liceelor — sesiuni care pentru acest an școlar au avut deja loc — însă, potrivit noilor măsuri, începînd din viitorul an școlar, învățămîntul fără frecvență s-a desființat. Așteptăm noile precizări privind modul cum se vor organiza în viitor examenele de diferență pentru tinerii aflați în situația mai sus amintită. Imediat ce forul de resort va aduce respectivele precizări, vom oferi informația exactă. În orice caz, e bine ca tinerii aflați în situația lui Tudor Mihalache să-și ia măsuri din timp și să se intereseze de pe acum la secretariatele liceelor pe care ar dori să le urmeze, cerînd să li se precizeze orientativ, la ce discipline s-au susținut diferențele și să înceapă pregătirea.

Trebuie avut în vedere următorul lucru: că învățămîntul seral este organizat pentru tinerii aflați în cîmpul muncii, care doresc să-și continue studiile liceale, fapt ce a determinat structurarea liceului seral pe profile diverse, aceleași ca și la zi. Dar, în timp ce elevul de la zi poate opta pentru orice profil de liceu, pentru tînărul aspirant la studiile liceale serale, se pune condiția să urmeze liceul de profil în specialitatea în care profesează. De ce, e lesne de înțeles. Învățămîntul nostru astăzi, este puternic racordat la producție, integrat cu activitatea practică, el conținînd pe parcursul anilor o echilibrată dozare a pregătirii teoretice și practice. La seral, însă, elevul studiază numai disciplinele științifice de cultură generală, precum și disciplinele teoretice de specialitate corespunzătoare profilului liceului, fără a avea programată activitate de instruire practică; activitatea productivă reprezintă, totodată, practica seraliștilor; nu poate fi conceput ca aceștia să se pregătească într-o specialitate și să lucreze în cu totul altă meserie. Creșterea ponderii liceului seral de specialitate, a celui industrial cu precădere, este explicată, prin aceea că, cea mai mare categorie a tinerilor seraliști este recrutată din rîndul tinerilor muncitori care lucrează în sectoarele economice direct productive.

Unii tineri ne-au scris manifestîndu-și temerea că, în localitatea lor nu vor exista profilele corespunzătoare profesiunii pe care o practică ori din domeniul lor de activitate. O teamă nejustificată. Clasele de profil se stabilesc după o prealabilă cunoaștere a situației profesionale a tinerilor dintr-o anumită zonă, încît acestea să fie organizate în profile corespunzătoare meseriilor tinerilor candidați la liceul seral. Mai mult, începînd din viitorul an școlar, se renunță la tradiționala programare a cursurilor liceale numai seara: ținîndu-se seama de condițiile de lucru ale tinerilor, de organizarea muncii în schimburi. Astfel, unele cursuri vor fi organizate dimineața ori în alte perioade ale zilei, asigurîndu-se participarea tuturor la cursuri.

În treapta a doua de liceu, la zi, — această treaptă neavînd caracter obligatoriu — se intră pe bază de concurs. Și la seral există o cifră limită de școlarizare pentru treapta a doua de liceu, însă concurs de admitere se organizează numai în cazul în care la liceul respectiv se înscriu mai mulți candidați decît numărul locurilor planificate, în caz că se organizează concurs, el presupune aceleași condiții ca și la zi. După terminarea liceului și susținerea examenului de bacalaureat absolvenții de la seral se pot prezenta la concurs pentru admiterea în învățămîntul superior, avînd avantajul că, în situația alegerii unei facultăți continuînd profilul liceului, la concursul de admitere poate opta pentru o disciplină de specialitate studiată în liceu.

LUCREȚIA LUSTIG

■ ■

Biografii ce trebuie aduse „la zi"

(Urmare din pag. I)

decît cunoscîndu-i și, mai ales, **lăsîndu-ne cunoscuți** de ei.

Am discutat nu demult în trei locuri diferite cu trei inși care își părăsiseră după cîteva zile locul unde au fost inițial îndrumați să lucreze: Ionel A. a plecat din echipa în care lucra ca rabotor-montator, observînd cu cîtă ostentație își fereau colegii de muncă hainele și uneltele. Oriunde se ducea, avea întotdeauna la cîțiva metri o „gardă" formată din doi-trei băieți... Tudor I., după prima săptămînă de lucru ca electrician la o uzină de reparații, s-a dus la maistru, rugîndu-l să fie mutat în altă parte, fiindcă îl însoțeau pretutindeni replici, comentarii răutăcioase, cu privire la „trecutul" său nu prea îndepărtat. Același „tratament" i s-a aplicat și unei tinere, Constanța P., repartizată spre calificare la un atelier de confecții: bilete jignitoare, reacții și gesturi ostile...

Ce am rezolvat în felul acesta? Chiar puține fiind, situațiile de genul celor semnalate mai sus trebuie să ne rețină foarte serios atenția. Ele pun sub semnul incertitudinii însăși **finalitatea** acțiunii pe care o întreprindem, ajungînd uneori să rateze chiar cele mai frumoase intenții de îndreptare. Nu e ușor, înțelegem, să faci abstracție **totală de locul de unde vin** acești tineri, de fapta sau faptele care i-au condus acolo. **Nici nu e cazul să uităm toate aceste elemente înainte de a fi convinși că ele nu se vor repeta.** De aici pînă la manifestările de jignitoare indiferență sau de atenție ostentativă, diferența este foarte mare și efectele absolut contradictorii.

Nu e un secret pentru nimeni că de aproape două luni muncim alături de oameni care au săvîrșit erori mai grave sau mai puțin grave, sîntem colegi cu inși care și-au însemnat — nu doar pe piele, ca tînărul despre care vorbeam la începutul rîndurilor de față — ci pe o pagină din biografie, rătăciri de comportament. Se află acum printre noi tocmai pentru a-i **ajuta ca asemenea lucruri să nu se repete.** Îi primim la mașina pe care am învățat noi înșine meserie, în locul de muncă pe care îl respectăm pentru a deveni asemeni nouă, **pentru a-l determina, prin forța exemplului și puterea de influențare de care dispunem, să își regăsească demnitatea.** Un asemenea proces de mare sensibilitate nu se poate săvîrși cu persiflări și comentarii răutăcioase, ci cu înțelegere și tact. Un asemenea proces ne obligă să ne aplecăm cu mai mare atenție întîi asupra noastră, verificîndu-ne conduita, manifestările față de cei din jur. Aici comuniștii, oamenii cu experiență din diferitele colective de muncă pot și trebuie să intervină, anulînd din capul locului orice nucleu de conflict, orice gest care izolează și crispează în loc să apropie și să îndrepte. Numai așa se poate justifica această ultimă investiție de încredere acordată celor ce muncesc cinstit și demn, numai așa se poate onora la cei mai înalți parametri credința în forța modelatoare a opiniei colective: reușind să ștergem „tatuajele" unei perioade trecute aducînd „la zi", cu pagini frumoase și clare, biografiile marcate prin momente de rătăcire.

Un front al angajării și răspunderii
CONSTRUCȚIILE

Pe șantierele construcției și reconstrucției

Schimburi neîntrerupte pe schelele Zimnicei

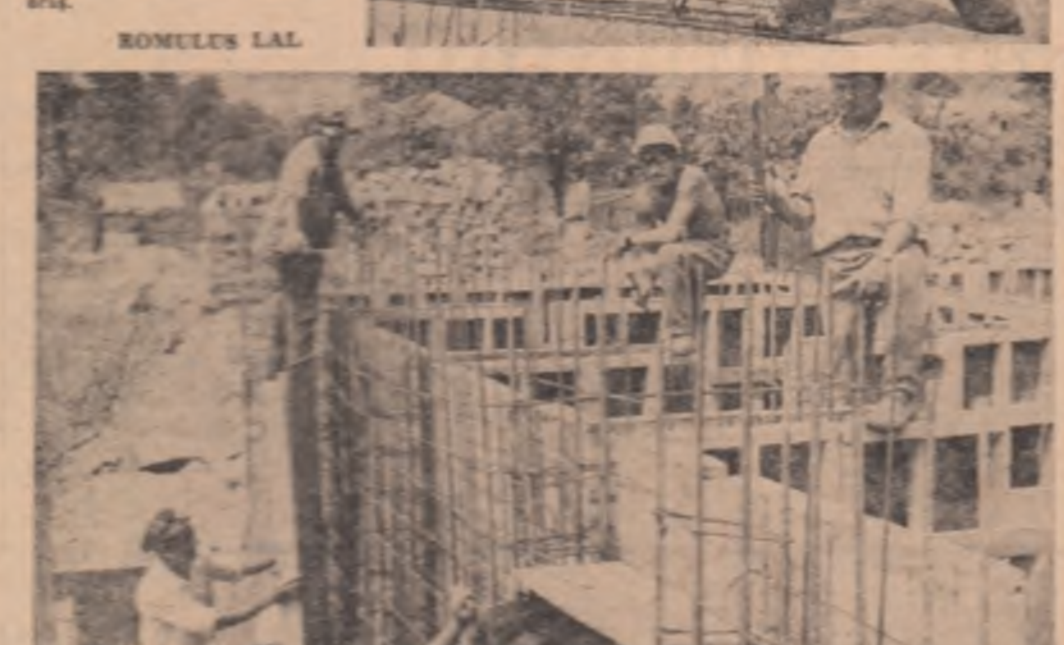

De atunci, de la jumătatea lunii martie, cînd au început să sosească la Zimnicea constructori din mai multe județe ale țării pentru reclădirea orașului după noi idei arhitectonice și după noi exigențe, în afara pauzelor de masă, șantierul nu cunoaște liniștea nici ziua nici noaptea. La fiecare punct de lucru, la fiecare bloc se lucrează în două schimburi a cîte 12 ore, într-un ritm care trebuie să scurteze cît mai mult posibil durata de construcție a locuințelor pentru cei pe care cutremurul i-a lăsat fără casă.

Între cele 9 județe care au întins punțile omeniei pînă aici, pe malul Dunării, la Zimnicea — Dîmbovița, Neamț, Sibiu, Gorj, Caraș-Severin, Vîlcea, Ialomița, Ilfov și Teleorman — care construiesc fiecare un număr de apartamente, întrecerea ia cu fiecare zi amploare. Deocamdată, se pare că pe primul loc sînt cei 60 de sibieni care au scos la cota zero 140 de apartamente din cele 400 pe care s-au angajat să le construiască.

Cei din județul Neamț susțin însă că de două zile ar fi ei pe locul întîi. Pe lîngă cele 350 de apartamente pe care le vor termina în acest an, au deschis front de lucru pentru încă 55 de apartamente, planificate în anul viitor. Argumente similare, care le dă dreptul să aspire la un loc de frunte în competiție au și constructorii de la Caraș-Severin. Au bătut fundațiile pentru 200 de apartamente prevăzute pentru prima etapă, iar în zilele următoare vor începe montarea panourilor. Dealtfel, nici un județ nu se află în întîrziere, toți constructorii sînt cu lucrările în grafic.

„Printr-o organizare ireproșabilă, dar mai ales printr-o extraordinară dăruire, spune primarul orașului, tovarășul Constantin Sandu, constructorii celor nouă județe prezenți pe șantierul nostru au reușit să termine fundațiile la 2 000 de apartamente în care se vor muta locatarii încă în acest an și la alte 300 de apartamente cuprinse în planul anului viitor. Aceasta a fost, de fapt, lucrarea cea mai grea și mai pretențioasă, date fiind condițiile aparte ale solului de aici și care au impus lucrări speciale de fundare. Avem promisiunea că în 3—4 zile vor începe să ne sosească panourile de la Doicești și Călărași, ceea ce ar favoriza devansarea predării unui mare număr de apartamente".

Alături de constructori, zi de zi se află pe șantier cîte o brigadă formată din 25 de elevi de la liceul industrial din localitate. I-am găsit la lucru sub conducerea profesorului lor Marin Voica. Timp de 6 ore pe zi ei transportă materiale ușoare, ajută la săpături, răspund cu promptitudine la orice sarcină la care îi solicită constructorii. Pe măsură ce va fi mai mare nevoie de forță de muncă necalificată, tinerii din întreprinderile și instituțiile orașului, elevii în primul rînd, își vor spori efectivele. Fiecare din tinerii de azi ai Zimnicei se vor putea astfel mîndri că au pus și el o „piatră" la temelia noului oraș.

ROMULUS LAL

CAMPANIA AGRICOLĂ

CULTURILE AU NEVOIE DE APĂ!

Un comandament al brigăzilor de tineri din sistemele de irigații

Condiție principală în obținerea unor producții superioare la hectar, irigarea culturilor — corect și la timp — intră în actualitatea stringentă a lucrărilor de pe ogoare. Temperaturile ridicate, suprapunerea cu perioada celui mai mare consum de apă, datorită intenselor procese de acumulare în bob, impune, ca o necesitate absolut obligatorie, funcționarea neîntreruptă a aspersoarelor. Orice deficit de umiditate în luna august afectează serios recolta. Cu toate că există suficiente disponibilități tehnice, vitezele săptămînale de udare — 400 mii ha — nu sînt realizate la parametrii maximali. Nerespectarea programelor de irigații are în principal la bază slaba organizare a muncii. Iată de ce este necesar ca mai ales în sistemele din Ialomița, Vrancea, Caracal, Alexandria și București, cît și în amenajările locale pentru irigații să se ia măsuri energice pentru folosirea tuturor agregatelor de aspersiune, organizarea de echipe speciale pentru udare, cu programe operative de muncă pe zile și decade, precum și depistarea resurselor de apă care pot fi „racordate", prin soluții gospodărești, la marea campanie de udări. Nu trebuie uitat nici o clipă că acum fiecare metru cub de apă ajuns la rădăcina plantelor înseamnă sporuri hotărîtoare de recoltă în hambarele toamnei. Consemnăm cîteva inițiative utteciste a căror materializare se regăsește în principal în creșterea suprafețelor irigate, precum și la celelalte lucrări de sezon.

• **CONSTANȚA.** Printre măsurile de urgență stabilite de comandamentul județean pentru agricultură se numără și aceea legată de funcționarea la capacitatea maximă a sistemelor de irigații. În acest scop au fost scoase în cîmp toate agregatele de aspersiune și aripile de udare existente în dotarea unităților agricole. Ca urmare, importante sporuri de viteză la irigații sînt realizate în sistemele Bărăganu, M. Kogălniceanu, Mircea Vodă și Topraisar. La această bătălie susținută pentru apă cît mai multă la rădăcina plantelor o contribuție deosebită își aduc cei peste 100 de tineri motopompiști calificați de Comitetul județean U.T.C. Astfel, zilnic pe canalele de irigații din Bărăganu, Castelu, Medgidia, Satul Nou, tinerii motopompiști pot fi întîlniți la supravegherea agregatelor, pentru funcționarea acestora în cele mai bune condiții. De asemenea, la Cumpăna, Topraisar, Mircea Vodă și M. Kogălniceanu au fost organizate echipe speciale de udători formate din elevii aflați în vacanță. Consemnăm, în această privință și participarea la muncă în 15 unități S.M.A. a elevilor de la liceele agricole.

• **VASLUI.** Circa 3 000 de tineri vasluieni participă zilnic la muncă în unitățile cooperatiste, cu preponderență la realizarea irigațiilor, strînsul și depozitarea furajelor, la recoltarea legumelor. În Lunca Banului își desfășoară activitatea un șantier al muncii patriotice pentru extinderea sistemului de irigații, unde tinerii participă la fixarea conductelor de presiune, turnarea dalelor, săpat canale, transport balast necesar construcțiilor hidrotehnice.

• **IALOMIȚA.** În aceste zile caniculare, tinerii satelor din Bărăganul ialomițean sînt angajați pe șantierele muncii patriotice, la efectuarea unor importante lucrări de sezon. Pe primul plan al activităților se distinge, ca eficiență deosebită, participarea a 2 800 de tineri la irigarea neîntreruptă a culturilor care au mare nevoie de apă în această perioadă. Zi și noaptea, în diverse unități agricole de stat și cooperatiste, pot fi întîlniți cei peste 800 de motopompiști și minuitori de aripi de aspersiune, calificați prin cursurile de scurtă durată, organizate de Comitetul județean U.T.C. în colaborare cu Direcția agricolă, Trustul S.M.A. și Uniunea județeană a C.A.P. Sînt de asemenea, inițiate acțiuni proprii ale tinerilor din toate comunele ialomițene la eliberatul terenurilor de paie, evidențiindu-se organizațiile din Lehliu, Vlad Țepeș, Dragalina, Făcăieni. Concomitent, circa 2 600 de tineri mecanizatori participă la efectuarea arăturilor adînci de vară, cu bune rezultate la Țăndărei, Bucu, Ograda, Grivița, precum și la recoltarea, cu viteze sporite, a inului pentru ulei. Deoarece ne aflăm în plin sezon de recoltare a legumelor, peste 12 000 de tineri, în special elevi, sînt mobilizați în grădinile de legume. Cele mai bune realizări raportează organizațiile comunale U.T.C. din Cuza Vodă, Fetești, Ivănești, Drumul Subtire.

LEGUMELE
cît mai grabnic recoltate

• ÎN CÎMP SE GĂSESC SUFICIENTE LEGUME, DAR GRAFICELE CONSEMNEAZĂ... RESTANȚE • TRANSPORTUL OPERATIV – O PROBLEMĂ NEREZOLVATĂ ÎNCĂ DIN STARTUL CAMPANIEI DE RECOLTĂRI. • O TRADIȚIE A MUNCII PATRIOTICE UITATĂ?

Dintre lucrările prioritare ale actualei perioade pe ogoare se evidențiază și **recoltatul legumelor**, în special cele din sortimentele timpurii. Raidul efectuat în județul **Teleorman**, puternic bazin legumicol, a reliefat o serie de aspecte legate de acest început de campanie al recoltărilor din grădini.

• **Risipa nu trebuie admisă nici chiar atunci cînd s-au depășit graficele de livrare.** Cooperativa agricolă Smirdioasa deține 16 ha cultivate cu tomate timpurii, ajunse în prezent la maturitate. Recolta este bună, fapt pentru care a fost luată măsura ca echipele ce lucrează obișnuit la fermele de cîmp să fie mobilizate în grădină, acolo unde se înregistrează acum vîrful de producție. Suprafețele au fost repartizate pe grupe de cooperatori, asigurîndu-se lădițele necesare recoltării și sortării, pentru o expediere operativă a producției la beneficiar. Cu sprijinul comitetului comunal de partid au fost mobilizați la această lucrare și alți locuitori din sat, cu sarcini precise de recoltare. După cum ne spune Petre Stănculea, șeful unei echipe de la grădină „prin acest mod de organizare a muncii graficele de livrare au fost depășite la zi cu peste 10 vagoane de tomate". Desigur, depășirea este substanțială, numai că străbătînd rîndurile de tomate, observăm foarte multe fructe ajunse la maturitate, pentru a căror recoltare ar mai fi necesare încă forțe suplimentare. Iată, de ce, adresăm întrebarea secretarului comitetului comunal U.T.C., Tudor Oprea, dacă au fost organizate acțiuni de muncă ale tinerilor, în special elevi aflați în vacanță, la recoltatul tomatelor. Spre surprinderea noastră în ultima vreme nu au fost inițiate **nici un fel de acțiuni**, planul de muncă neconsemnînd nici pentru perioada următoare astfel de preocupări. Secretarul comitetului comunal U.T.C., este drept, a fost bolnav în această perioadă, dar ceilalți membri ai comitetului cum își explică inactivitatea?

• **Spiritul de echipă frînat de... lipsa de responsabilitate la preluări.** Pe una din tarlalele grădinii din Brînceni întîlnim peste 50 cooperatori la prășitul culturii de castraveți, semănată după mazărea recoltată cu cîteva săptămîni înainte. „Nu este singura lucrare la care participăm, ne spune șeful de echipă Vasile Veneticu, pentru că o serie de oameni sînt angajați la irigatul tomatelor și plantatul de varză, a doua cultură. Totodată se acționează și la recoltări. Ieri am realizat peste 870 de lădițe, dar din care 90 nu au fost preluate pe motiv că sînt de calitatea a doua".

• **În loc de concluzii...** La centrul de legume-fructe Zimnicea, tovarășul Costache Tănase, directorul centrului, ne spune că, graficul de realizări pentru această perioadă este împlinit numai în proporție de 60 la sută. Care sînt cauzele acestor restanțe? În primul rînd o serie de suprafețe cu grădină nu s-au realizat datorită restanțelor la predarea amenajărilor pentru irigații, absolut necesare legumelor, în această situație fiind unitățile cooperatiste din Pietroșani, Bragadiru, Cervenia și Conțești. De asemenea, prin plantarea întîrziată a culturilor mai multe suprafețe nu au ajuns la maturitate, graficul eșalonărilor cu legume timpurii fiind devansat în... sortimente de vară.

Nu puteau fi luate măsuri din timp pentru evitarea acestei situații?

ȘTEFAN DORGOȘAN

La cooperativa agricolă din Smirdioasa se recoltează intens, cu toate forțele satului, tomatele. Planul de livrări a fost depășit, dar în cîmp au mai rămas însemnate cantități de recoltă care se cer expediate de urgență spre beneficiari Foto: VALERIU TANASOF

Cum își îndeplinesc furnizorii de utilaje obligațiile contractuale?

La Întreprinderea „INDEPENDENȚA" Sibiu

CU AVANS PENTRU OBIECTIVELE ANULUI 1979 ȘI RESTANȚE LA OBIECTIVELE ANULUI 1977

• Cu planul îndeplinit, dar cu 3 800 tone utilaje comenzi neonorate pentru beneficiari care nu mai au nevoie de nici o prezentare: Întreprinderea de utilaj greu Iași, Combinatul petrochimic Teleajen, hidrocentralele de pe Sebeș și Cerna-Motru-Tismana etc. • Ce înseamnă, la utilaj chimic, 340 tone restanță și 490 tone avans? Un beneficiar silit să achiziționeze o fabrică cu peste un an înainte de montaj, și mulți alții nevoiți să se mulțumească doar cu justificări și promisiuni. • De ce întîrzie serpentinele pentru Teleajen? Din cauza furnizorilor, ni se spune, acuzîndu-se mai ales încetineala operațiunilor de import; o „scuză" infirmată însă de graficele sosirii materialelor: în octombrie '76 din Japonia, în februarie '77 de la „23 August" București, în iunie '77 de la „Republica" București și, ultimele, în iulie... de la „Independența" Sibiu. • „Tinerii noștri știu că dacă utilajele nu sînt livrate la timp, secția primește penalizări care atrag diminuarea retribuției", ne spune Gheorghe Ștefănescu, locțiitorul secretarului comitetului U.T.C. Dar ce fac tinerii pentru a preîntîmpina astfel de soluții n-am putut afla, pentru că această problemă nr. 1 a secției n-a făcut niciodată obiectul unor dezbateri ale uteciștilor.

Nu fără temei, celor care lucrează la „Independența" Sibiu le place să-și numească întreprinderea „mecanicul șef al economiei naționale". Poate că nu este singura care merită acest nume, dar nici nu este vorba de vreo exagerare de vreme ce, anual, cîteva zeci de mii tone de metal, incorporate în utilaje complexe pentru chimie, metalurgie, hidroenergetică, minerit și industria materialelor de construcții sînt destinate numeroaselor șantiere de investiții, de livrarea lor la termenele prevăzute depinzînd respectarea graficelor de punere în funcțiune a noilor capacități de producție. Tocmai de aceea, onorarea tuturor contractelor reprezintă îndatorirea de maximă importanță a colectivului întreprinderii „Independența". Ce ne arată însă situația după primul semestru, cînd întreprinderea a raportat realizarea planului la producția globală? Din 14 500 tone utilaje contractate, nu au fost livrate aproape 3 800 tone, adică peste 25 la sută. Este adevărat că „în compensație" au pornit în avans spre beneficiari alte 1 150 tone utilaje prevăzute a fi livrate abia în semestrul doi. O compensație cantitativ insuficientă și care în unele cazuri nici nu răspunde unor nevoi actuale ale beneficiarilor, deci ale economiei naționale. Ba, chiar, dimpotrivă, are efecte negative prin imobilizarea unor importante fonduri financiare și resurse materiale.

Un exemplu relevant ni-l oferă domeniul utilajului chimic, al cărui principal producător este secția cazangerie. Puse față în față, volumul utilajelor contractate (2 065 tone) cu volumul utilajelor livrate (2 215 tone) ar putea da imaginea unui bilanț pozitiv. Numai că această depășire ascunde, sub masca a 490 tone livrate în avans, 340 tone utilaje restante, cifre care nici ele nu spun totul dacă nu ne întrebăm ce înseamnă pentru economia națională acest joc al lor. Dar să apelăm la cele mai reprezentative exemple. Ponderea principală în acest „avans" îl dețin instalațiile pentru o viitoare fabrică de zahăr cu termen de punere în funcțiune în... 1979.

— De ce acest avans forțat, de care, după cum se vede, nu avea nevoie în momentul de față economia națională? Răspunsurile la întrebare sînt diferite, deși ambele plauzibile. Ioan Parolea, șeful serviciului desfacere: „În urmă cu trei ani am asimilat pentru prima dată în producție asemenea utilaje, pe care le-am furnizat fabricilor din Țăndărei, Urziceni și Pașcani. Am avut atunci mari probleme cu punerea în funcțiune. Ca să prevenim acest lucru în cazul noii investiții, am hotărît să realizăm instalațiile mai devreme". Lăudabilă în principiu, explicația nu rezistă de vreme ce utilajele livrate nu pot fi montate și supuse unor probe tehnologice. Mai apropiată de realitate pare a fi explicația obținută de la șeful secției cazangerie, ing. Cornel Godeanu: „Cu acest produs, care încorporează mult metal — fiind în același timp relativ mai simplu decît altele, și avînd asigurată baza materială — am putut să ne facem planul". Orice alt comentariu devine de prisos. Dar să vedem în locul cărei poziții din plan s-au introdus în graficele de producție ale semestrului I aceste utilaje?

Ca să poată intra în funcțiune în acest semestru, așa cum este prevăzut, Combinatul petrochimic Teleajen are nevoie de 100 tone serpentine pentru instalațiile de cracare, pe care „Independența" trebuia să le livreze conform contractelor, mai întîi în anul 1976, apoi în primul semestru al anului 1977. Producția a fost atacată încă din anul 1975, iar tovarășul inginer Godeanu ne face un calcul din care rezultă că ciclul de producție durează doar o lună și jumătate. Cum s-au irosit atunci aproape 24 luni? Mai întîi s-a așteptat sosirea țevilor din import, care au început să vină în octombrie '76. Atunci s-a constatat că lipsesc capacele (nu orice fel de capace, fiecare avînd cîte 12 tone greutate și 400 milimetri grosime a căror fabricație prin tehnologii ocolitoare, a durat 4 luni la Întreprinderea „23 August"). În februarie existau capacele dar s-a observat lipsa țevilor de la „Republica", comandate la începutul anului 1976, chiar înaintea celor din import. În iunie cînd, în fine, toate colaborările erau rezolvate, s-a constatat că ultimele greutăți și le face „Independența" singură. Niște piese mici, numite veldoleți, care în anii anteriori se importau, întîrziau să vină din secția mecanică, căreia îi fuseseră comandate cu cîteva luni de zile înainte, deși după aprecierea inginerului Godeanu puteau fi realizate în numai cîteva zile. Acum, cînd totul există și echipele s-au apucat serios de montaj angajîndu-se ca pînă la 1 august să livreze toate serpentinele, o singură întrebare mai subzistă: Cine răspunde pentru neîntrarea în funcțiune la termen a Combinatului petrochimic de la Teleajen? Căci, după cum se vede, din justificare în justificare am ajuns, pînă la urmă, de unde am plecat — la Întreprinderea „Independența". De aceea, cu atît mai mult ne-a mirat lipsa oricărei preocupări de a acționa din partea organizației U.T.C., care consideră că răspunderile ei față de bunul mers al producției încep doar atunci cînd sarcinile de muncă sînt trasate echipelor. Or, dacă ea ar fi cunoscut problema veldoleților, ar fi putut să intervină pe lîngă colegii lor de la mecanică, pentru ca aceste produse să fie livrate nu ultimele, ci primele secției de cazangerie. Serpentinele pentru Teleajen nu constituie, însă, din păcate, un caz singular de întîrziere, mari restanțe înregistrîndu-se la livrarea echipamentelor pentru sistemele hidroenergetice de la Sebeș și Cerna-Motru-Tismana unde constructorii au terminat galeriile și îi așteaptă pe cei de la „Independența" să le livreze conductele pentru a le monta.

Dar Întreprinderea „Independența" nu se pune numai în situația de a livra în avans instalații de care nu au nevoie acum beneficiarii, ci este pusă, firesc, și în situația de a i se cere livrarea în avans a unor utilaje pentru întreprinderi la care s-au devansat termenele de punere în funcțiune. Cum răspunde ea la aceste solicitări? Fără nici un fel de garanții, după cum ne demonstrează exemplul Întreprinderii de utilaj greu Iași, mergîndu-se mai mult sau mai puțin explicit, pe ideea că nu va fi singura care va „concura" la întîrzierile beneficiarului. Fără îndoială că o astfel de mentalitate nu este de natură să stimuleze căutarea și valorificarea tuturor resurselor interne și atunci se motivează refuzul de a preda în avans utilajele pentru I.U.G. Iași prin lipsa „capacităților de producție", deși, pînă la descoperirea altor posibilități, ar putea fi folosită forța de muncă imobilizată la fabricația instalațiilor prevăzute abia peste doi ani. Dar este mai greu, desigur, să faci produsele de complexitate ridicată cerute de ieșeni, care presupun și o cooperare mai largă, decît produse de pură cazangerie.

VIRGIL SIMION

Timpul trece... restanța crește

14 milioane lei zac imobilizate în curtea secției cazangerie sub forma unor utilaje ce așteaptă cam demult mijloacele de transport pentru a fi expediate. Obiectivul nostru a surprins nu numai ecranele de uscat oale, destinate I.U.G. Iași, ce nu pot fi livrate din lipsa ventilatoarelor promise încă din iunie de Întreprinderea de ventilatoare București, dar și patru muncitori din secția cazangerie care, observîndu-ne intenția, s-au ridicat imediat de la o șuetă. Ceea ce dovedește că restanțele nu pot fi puse numai pe seama furnizorilor.

ÎN SPIRITUL HOTĂRÎRILOR CONGRESULUI CLASEI MUNCITOARE

Adunările generale ale oamenilor muncii
SIMȚ GOSPODĂRESC ÎN FOLOSIREA MATERIEI PRIME ȘI MATERIALELOR

Inginerul Ervin Orszari, șeful secției de bare trase a Întreprinderii „Oțelul roșu" înfățișa cele mai elocvente date referitoare la modul în care colectivul pe care îl conduce își îndeplinise sarcinile de producție în cursul primului semestru al anului, apelînd la o formă inedită de prezentare. De jur împrejurul său se aflau panouri și grafice pe care coloanele de cifre însemnau, de fapt, evoluția lunară a rezultatelor obținute în muncă în îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, a responsabilității fiecărui muncitor pe postul său specific. Pentru fiecare din cei ce îl urmăreau cu atenție a fost astfel mai simplu să-și reprezinte nemijlocit propriul său aport, contribuția directă adusă la succesele înregistrate, răspunderea personală față de neajunsurile care continuă să se manifeste în activitatea întregului colectiv. Aceasta a și făcut ca bilanțul pe semestrul I, rod al hărniciei oțelarilor de aici regăsită în depășirea producției fizice cu peste 700 tone ceea ce reprezintă aproape 2/3 din angajamentul luat pentru acest an, în realizarea și depășirea celorlalți indicatori — cheltuielile la mia de lei producție marfă, productivitatea muncii, exportul, să constituie, în fond, un prilej de autoanaliză multilaterală, de investigație profundă asupra căilor de perfecționare a organizării științifice a producției și a muncii.

Majoritatea muncitorilor care au ținut să-și spună cuvîntul în adunare s-au oprit asupra consumului de scule și îndeosebi filiere la care pe primul semestru s-a înregistrat o depășire nejustificată.

— E adevărat, spunea muncitorul Mircea Tacaci, că în privința consumului de materiale ne încadrăm, în general, în cifrele de plan. Dar dacă privim această realizare prin datele din graficele ce ne-au fost prezentate aici, putem trage și o altă concluzie. Iată, de pildă, în luna aprilie, schimbul III nu și-a realizat în totalitate sarcinile de producție, dar înregistrează un consum de filiere de 83 bucăți. În aceeași lună, schimbul I își depășește planul cu 199 tone și consumă doar 70 de filiere. Dacă mergem mai departe cu comparațiile, se vede că în iunie schimbul II și schimbul I, deși au un consum de filiere aproape egal, 86 și respectiv 81, cel dintîi își depășește producția cu 129 tone iar cel din urmă doar cu 37 tone. Ceea ce vreau să scot în evidență este că nu doar defecțiunile de aprovizionare sînt de vină ci și momentele, vădite uneori, de exploatare nerațională a mașinilor și utilajelor.

În acești termeni de analiză s-a desfășurat întreaga dezbatere.

— Am dobîndit deja experiență și pricepere în felul de a ne gospodări propria avuție, remarca muncitorul Petru Simeria. Mă refer la realizarea, în cadrul acțiunii de autoutilare, a celui de al doilea banc de tras, ceea ce echivalează cu economisirea a peste trei milioane lei valută, precum și a altor utilaje care, date în folosință, au imprimat un ritm mai intens producției. Dar, dacă vom cerceta mai cu atenție nivelul depășirii consumurilor de acid sulfuric, de gaz metan, de sîrmă, a kilogramelor în plus, de bare trase atunci vedeți că zecile de mii se pot transforma, dintr-odată, în sute de mii lei economii.

Punînd accentul pe diminuarea cheltuielilor în contextul în care, pe ansamblul economiei țării, pînă la sfîrșitul actualului cincinal, sînt prevăzute importante sporuri de producție peste prevederile inițiale, adunarea generală a oamenilor muncii din secția bare trase de la „Oțelul roșu" n-a omis să evidențieze și cauzele neajunsurilor: nerespectarea, uneori, de către schimbul II, îndeosebi, a disciplinei tehnologice, cuptoare care stau, cîteodată, fără să producă ceva, calitatea slabă a unor reparații, insuficiența sculelor și a pieselor de schimb, zile de învoiri și absențe nemotivate. „Stă în puterea noastră ca prin propunerile judicioase să eliminăm neajunsurile", au arătat toți cei înscriși la cuvînt. Angajamentele asumate, măsurile adoptate de creștere mai accentuată a producției, de lichidare hotărîtă a lipsurilor, de promovare curajoasă a noilor tehnologii, au dovedit că muncitorii din secția bare trase de la „Oțelul roșu", sînt pe deplin conștienți de rolul unei mai bune organizări a producției, al fructificării integrale a forței de muncă și a potențialului tehnic. Spiritul critic și autocritic în care s-au desfășurat dezbaterile reprezintă argumentul cel mai temeinic al îndeplinirii exemplare de către acest colectiv a sarcinilor majore ce îi revin.

ION DANCEA

ANCHETA NOASTRĂ

LITERATURA – EXPRESIE A POLITICULUI

Direct sau mediat, literatura este o expresie a politicului. Departe de a constitui un element exterior, nefuncțional, factorul politic reprezintă o dimensiune esențială a creației autentice, definite prin spirit militant, patos și angajare. Creație mare în absența opțiunii politice nu există, dar istoria literaturii, română și universală, verifică din plin această afirmație. „Divina Comedie" nu poate fi citită ignorîndu-se fizionomia civică a omului politic Dante. Candide, emblematicul erou al romanului voltairian cu același nume, personifică tot o atitudine politică, în filigranul căreia se poate descifra militantismul unui autor ce presimte iminenta degringoladă a feudalității. Balzac n-a făcut un secret din faptul că a încorporat politicul în ampla sa comedie umană. Gogol, Tolstoi au procedat identic, „Suflete moarte" și „Război și pace" fiind în acest sens dovezi concludente. Literatura română modernă se dezvoltă de la început ca o replică la adresa „prezentului mișelit", ca un factor de mobilizare a conștiințelor. „Scrisoarea pierdută" a lui I. L. Caragiale, „Răscoala" lui Liviu Rebreanu, ciclul bengescian, chiar acel fabulos roman „Frații Jderi", sînt doar cîteva din multele argumente ce legitimează concluzia formulată la începutul acestei anchete. Politicul derutează doar conștiințele artistice mici, care nu au forța de a-l integra expresiv în planul creației. A ignora politicul înseamnă a ignora realitatea, a ignora în ultimă instanță omul, ființă politică prin excelență. Teza „apolitismului", a abstragerii din tumultul confruntărilor politice ale contemporaneității, vehiculată din nou în unele cercuri occidentale nu se poate solda în registrul creației decît cu efectele menționate anterior. În expunerea prezentată la Congresul educației politice și al culturii socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia esența reacționară, antiumană a acestei teze: „Desigur, în aceste teze nu găsim nimic nou, ele nu fac decît să reediteze concepții vechi care au oglindit întotdeauna interesele claselor exploatatoare, ale forțelor reacționare de a îndepărta arta și pe creatorii ei de aspirațiile și lupta socială a maselor populare. În fapt, nu mai este un secret pentru nimeni că așa-zisul «apolitism» exprimă în mod camuflat o atitudine politică reacționară, netă în sfera creației cultural-artistice, ostilă oricăror schimbări și orientări sociale". Pusă în slujba edificării omului nou, a transformării înnoitoare a societății, literatura creată în România socialistă are un caracter politic, angajat. Tocmai reliefarea liniilor de forță, a legăturii indestructibile a **literaturii** cu **politicul**, constituie subiectul anchetei noastre, la care răspund cunoscuți scriitori și critici.

DUMITRU MICU — Imperativul atitudinii

Toată literatura epică și dramatică a lumii e traversată, într-un chip sau altul, de ideea de destin. După Napoleon, destinul este politica. Cursul politicii e, desigur, determinat de factori obiectivi, de raporturi de clasă, ce-și au sursa în economic, însă, oricum, ceea ce vechii greci considerau a fi jocul capricios al unor forțe divine este în realitate expresia luptelor de interese sociale, adică politică. A spune că politicul constituie, direct sau indirect, obiectul întregii proze și dramaturgii realiste e judecată de realitate. Nu se poate scrie roman sau teatru nemijlocit ancorat în real fără a ține seama de configurația istorică, iar aceasta este manifestarea politicului. Chiar și literatura simbolistică, parabolică (Joyce, Kafka, Camus) reflectă, în moduri ce diferă de la operă la operă, socialul și, prin intermediul acestuia, politicul.

Întrebarea e dacă scriitorului îi este permis, artisticește, să adopte față de obiectul — politic — al demersului său creator, o atitudine politică. Goethe răspundea, la vremea sa, negativ, iar Maiorescu, goethean în multe din manifestările și atitudinile sale, adopta un punct de vedere analog. Cu totul alta e poziția lui Caragiale. El afirmă, sus și tare, că „amestecul în luptele politice" nu „i-a putut împuțina" pe o seamă de mari poeți, „ca poeți", ba, din contră, i-a îmbogățit. Și invocă exemplul lui Dante. „Dezgustul, scrîșneala" poeților răscoliți de „zbuciumul luptelor politice", zice autorul „Scrisorii pierdute", „au fost izvorul atîtor minunate opere". Dar nu numai poetul are de profitat, după opinia lui, de pe urma angajării politice. Prozatorul, dramaturgul se pot avînta și ei în luptele civice, fără teamă de „împuținare". Scrie Caragiale: „Indignarea, a zis unul, face versul, și... proza, adaug eu. Din dezgustul și scrîșneala acelea pentru ticăloșiile vremii lui, în care s-a fost tăvălit, a ieșit evocarea strălucită a trecutului spre luminarea viitorului". S-a ales oare Delavrancea „din frămîntarea lui de partizan", cu vreo „pagubă"? Mai curînd dimpotrivă. Căci „dacă nu gusta pînă la drojdii" amărăciunile inerente „tăvălirii" în politică, „n-ar fi avut [...] viziunea aceea care se numește **Apus de soare**, și care e tot un fel de prorocire, ca și a anarhistului florentin — împlinească-se cît mai degrabă !"

Exemplelor date de I.L. Caragiale li se pot cu ușurință adăuga nenumărate altele, inclusiv, și nu în ultimul rînd, acela al propriilor scrieri majore. „Politice" sînt marile romane ale lui Liviu Rebreanu, politic prin excelență e ciclul **În preajma revoluției** al lui C. Stere, politice sînt, într-un anume sens, **Ultima noapte...** și **Patul lui Procust, Concert din muzică de Bach, Bietul Ioanide, Scrinul negru** și atîtea alte monumente epice, și tot astfel **Vlaicu-Vodă, Letopiseți, Avram Iancu** de Lucian Blaga, ca și o mulțime de alte piese de teatru dintre cele mai rezistente. Ele n-ar fi putut fi scrise fără „amestecul" autorilor măcar intelectual, în „politică". „Nimic — scria, în 1938 G. Călinescu — **nu e adevărat, dacă nu e exprimat, nimic nu este exprimat, dacă nu e trăit**".

Cu cît vom medita mai mult la tema aceasta cu atît ne va apărea mai limpede că literatura nu are cum ocoli nu numai reflectarea (desigur, mediată) a politicului, dar nici adoptarea unei atitudini politice. Blaga însuși, atît de „apolitic" în **planul empiric** și de detașat de prezent, în **planul creației**, recunoaște, într-un interviu din 1935 (apărut în **Vremea**) că sistemele filosofice duc, fie că autorii lor o doresc sau nu, la concluzii politice. Exact ce susține Lenin în **Materialism și empiriocriticism** !

E necesar un **distinguo**, totuși. Goethe (și Maiorescu) nu interzic poetului să-și exercite calitatea de cetățean, și nici să utilizeze simțămintele sale cetățenești ca material de inspirație: el afirmă doar că pasiunile politice nu trebuie să impieteze asupra obiectivității artistice. Cer cu alte cuvinte, ca atitudinea, tendința (dacă nu pot fi evitate) să fie incorporate creației și nu formulate explicit. Resping tezismul. Nu altfel cugeta, principial Gherea. Decît că și această poziție se cere, oarecum, corectată.

Literatura occidentală contemporană de azi, e, în bună parte, violent tezistă. Nu numai concepții filosofice, dar și atitudini manifest politice (vezi teatrul lui Brecht, proza lui Aragon) sînt afirmate în chipul cel mai explicit, pe calea alegoriei, a parabolei, a analogiei istorice. Și nu se poate spune că scrierile în cauză ar fi caduce! Concluzia (teoretică) nu poate fi decît aceasta: tezismul, inclusiv tezismul politic, poate fertiliza arta, și o fertilizează efectiv, nu însă orice tezism.

Marea literatură nu se poate scrie, evident, nici în baza unor teze, oricît de generoase, care vizează doar obiective minore, imediate. Un roman numai despre șantierul x sau despre mina y nu prezintă interes nici măcar ca reportaj. Dar dacă, înfățișînd realități de pe indiferent care șantier, cutare roman face sensibilă măreția ideii de construcție, ne găsim, incontestabil, în fața unei opere viabile.

De ce am criticat, la timpul cuvenit, fără milă, o sumedenie de romane „agricole" sau „de producție"? Nu, cîtuși de puțin, pentru că erau angajate politic, teziste, și cu atît mai puțin pentru că zugrăveau existența contemporană, ci pentru că erau proaste în sensul arătat. Pentru că se limitau, în cel mai bun caz, la copierea realității. Politica emanată din experiența construirii socialismului, orientată de concepția revoluționară a clasei muncitoare, este prin natura și prin finalitatea ei principială, o politică eminamente umanistă și ca atare în măsură de a fecunda creația majoră.

MIHAI BENIUC — Edificînd omul nou

Țin să precizez de la bun început că nu pot despărți literatura de politică. Cred că nu greșesc cînd consider drept o trăsătură a politicii întreaga noastră activitate scriitoricească. Nu o dată mi-am pus întrebarea de ce în republica utopică a lui Platon nu se admitea existența poetului. Deci, în esență a literaturii. Nu mi-a venit un răspuns potrivit dintr-o dată, cu atît mai mult cu cît elevul său, Aristotel, numește omul **zoon politikon**, așadar o ființă prin excelență politică, spre deosebire de toate celelalte ființe. Deci, elevul lui Platon nu-și poate închipui viața în cetate, sau, cum am zice noi, într-o societate sau într-un stat politic organizat, fără prezența scriitorilor, artiștilor, în consecință a fenomenului literar-artistic. Pînă la urmă, mi-am găsit răspunsul și pentru Platon și am socotit că o astfel de teorie care își închipuie o societate fără scriitori și artiști nu poate fi decît una utopică, în care lucrurile sînt staționare, date pentru toți oamenii într-un anumit fel fix și date pentru totdeauna, încît ei sînt mai mult sau mai puțin satisfăcuți de ceea ce e. Or, astfel de societăți nu există pe suprafața pămîntului. Dimpotrivă. Noi nu cunoaștem pînă în prezent decît societăți nestaționare, deci într-o continuă mișcare, transformare, în orice caz bazate pe anumite contradicții care necesită o rezolvare prin dialectica unor contrarii. În sensul acesta, noi — dacă am porni de exemplu de la Republica Socialistă România — nici nu ne-am gîndi să numim vreodată orînduirea noastră o societate staționară. Chiar faptul că îi spunem că e țara socialismului multilateral dezvoltat presupune o continuă mișcare spre dezvoltarea și afirmarea ei ascendentă. Într-o astfel de societate și literatura, ca să menționez problema ce ne interesează pe noi, joacă un rol fundamental tocmai prin faptul că are în vedere această dinamică socială, pe care caută să o înfățișeze într-un mod actual în așa fel încît, prezentă în conștiința oamenilor, ea să stimuleze lupta în acel spirit pe care îl imprimă [illegible] vieții noastre Partidul Comunist Român.

În sensul acesta majoritatea literaturii și mai ales literatura majoră nu poate fi altfel decît politică. De la începuturile ei literatura noastră confirmă această nobilă [illegible]. Cronicarii nu scriau doar pentru a oferi o „plăcută zăbavă" cititorilor, ci pentru a impune modele, a face educație, cu alte cuvinte. Și nu e deloc întîmplător faptul că printre primele poezii din literatura noastră sînt „Stihurile la stema țării" ale lui Dosoftei. Și oare **Țiganiada** (ca să mă refer la alt stadiu al literaturii noastre), acea carte cu substrat politic evident, pe care travestirea nu-l putea estompa, ce afirmă altceva decît același militantism?

Oprindu-ne o clipă asupra primilor noștri poeți moderni, Cîrlova, Eliade, este interesant să constatăm felul în care se [illegible] sub pana lor tema [illegible] a ruinelor. [illegible] glasuri pline de melancolie, de lamentație [illegible] dovadă memorabilă „Nopți pe ruinele Tîrgoviștei" [illegible] fortificării sufletelor.

Grigore Alexandrescu inaugurează un alt filon al poeziei politice (pentru poezia **Anul 1840** autorul a suferit rigori penale), cum va face și Bolintineanu în ciclul său de [illegible], **Mureșanu** și **Scrisoarea III** de Eminescu concretizează aceeași fertilă simbioză a **literarului** cu **politicul**, simbioză petrecută la temperatura răsuflării de foc a geniului. Exemplele ar putea continua, mă gîndesc la Alecsandri (**Plugul blestemat**), la Goga (**Cîntece fără țară**) și la mulți alții.

Poetul român se distinge prin participare întreagă la luptele poporului său, afirma cîndva [illegible]. Așa se petrece și acum, cînd poezia politică se continuă prin opere memorabile. În acest sens poate fi văzută literatura angajată în țara noastră, ca o literatură închinată omului și patriei. Și tot în acest sens îmi explic de ce majoritatea scriitorilor noștri caută să dea expresie tocmai acelor fenomene care dovedesc caracterul non-staționar al vieții noastre socialiste, jalonînd astfel și prin scris drumul pe care îl are de urmat, anume acela de a merge spre comunism.

Poezia politică nu este deci un fenomen de ultimă oră, cum proclamă unii cronicari grăbiți. Avem în urmă o tradiție ilustră, o tradiție care obligă.

Politică este la noi și literatura care celebrează omul, și aceea care vitriolează tarele, mentalitățile anacronice. Ambele au drept rațiune fundamentală de existență formarea omului nou. Este obiectivul pe care îl pune în fața noastră partidul și noi, ostașii săi, îl transpunem în faptă, indiferent că scriem în română, maghiară, germană, indiferent că sîntem mai vîrstnici ori tineri. Este tulburător pentru mine să constat citind volumele confraților de ani mai puțini că poezia politică are continuatori pe măsura ilustrelor noastre repere de conștiință.

Îngemănat sub semnul edificării unui om nou, scrisul nostru este expresia, convingătoare și emoționantă, a angajării noastre politice.

LAURENȚIU ULICI — Tinerețea unui personaj

Într-un sens larg, activistul de partid e un personaj cu tradiție în proza română contemporană; îl găsim, destul de frecvent, în romanele și nuvelele primilor ani de după Eliberare, apoi în tot cursul deceniului al șaselea, privit — ce-i drept — într-un fel cam idilic, dezumanizat prin abuz de atribute exclusiv pozitive, linear și, ca atare, deseori incredibil. Idealul estetic al acelor ani și-a pus amprenta asupra tipologiei românești, în primul rînd asupra acestui gen de personaj, blocîndu-l într-o albie caracterologică restrictivă, reducîndu-l la o schemă metafizică, un fel de portret robot ce nu avea comun cu realitatea decît numele categoriei politice: comunistul. Firește, de la regula irelevanței schematice s-au produs, din fericire, suficiente excepții pentru ca între atîtea personaje de carton, confecționate cu mai multă sau mai puțină abilitate literară de tot felul de autori cu severitate sancționați de istoria literaturii și de conștiința publică la relativ scurtă vreme după intempestiva ieșire în lume, să se distingă cîțiva oameni adevărați, comuniști vii, autentici prin condiția lor umană și literară, a căror prezență pe scena epică a timpului ne obligă, din respect pentru adevăr, să recunoaștem azi tradiția personajului însuși. Ce altceva decît activist de partid era Filipache, muncitorul din **Facerea lumii**, comunistul pornit cu trup și suflet dar fără exagerări schematice la edificarea unei lumi noi, sau Mitru Moț, țăranul din **Setea**, căruia evenimentele istoriei și întîlnirea cu ideile comunismului i-au determinat devenirea? Este adevărat însă că în cazul acestor personaje accentul de interes cădea nu pe calitatea lor de activiști, ci pe aceea de muncitori sau de țărani, ceea ce vrea să spună că activismul lor era o chestiune de vocație simplă, de convingere și de credință intuitivă iar nu o problemă de profesiune, de educație și instrucție profesionistă.

În anii din urmă și-a făcut loc în proză activistul de partid profesionist, comunistul pentru care acțiunea socială cu scopul de a accede la „fericirea fiecăruia în contextul fericirii tuturor" nu e numai un ideal teoretic, ci chiar o atribuțiune practică. Cap de listă poate fi considerat romanul lui Platon Pardău **Ore de dimineață**; cea mai recentă apariție, romanul lui Dinu Săraru, **Clipa**. În interval se mai înscriu: **Cercul** și **Cu ochii dragostei** de Platon Pardău (romane care, alături de **Ore de dimineață**, compun o monografie epică a vieții de partid), parțial ciclul romanesc al lui D. R. Popescu, într-un fel **Fetele tăcerii** de Augustin Buzura, în alt fel **Galeria cu viță sălbatică** de Constantin Țoiu, ș.a. Ce se observă numaidecît e tendința de a prezenta activistul de partid ca pe un om ca toți oamenii, de o anume complexitate lăuntrică, de o deschidere polemică în raport cu imaginea mai veche, un ins „cu calități și defecte", trăind în miezul realității la temperatura normalității, preocupat de treburile obștei cu devoțiune ce nu exclude însă nici îndoiala, nici eșecul, bizuindu-și profesiunea pe vocația politică dar și pe o sumă de cunoștințe de tehnică a conducerii, afirmîndu-și personalitatea în acord cu competența de activist, în fine ambiționînd spre integritatea morală și spre o înțelegere exactă a vieții înseși. Mihai Petreanu din romanele lui Pardău sau Dumitru Dumitru din romanul lui Săraru, ca să dau numai două exemple, se revendică tipologic de la predecesorii literari, polemizează subtextual cu ei, mai exact cu linearitatea existenței lor, primind totodată o funcțiune exponențială față cu realitatea politică a prezentului. Cel dintîi e urmărit pe tot traiectul devenirii, e un erou de bildungsroman, deconspirat pînă în cele mai ascunse zone ale personalității și încărcat cu o valoare simbolică. Al doilea, purtînd în mare aceeași valoare simbolică, este cercetat mai puțin în sine însuși și mai mult în sistemul de relații comunicante înspre și dinspre mediul social în care își duce activitatea. Ambilor le e străină închistarea dogmatică în formule prestabilite și, iarăși o notă polemică, refuză orice încarcerare în atribute de excepție cu... excepția unuia singur: a complexității. E acesta un risc al caracterologiei românești privitoare la activistul de partid: de vină e unghiul polemic care-l face pe scriitor să contrapună chipului dogmatico-schematic al activistului de odinioară un portret de o complexitate uneori forțată și, la urma urmelor, schematică: schematismul complexității. Activistul de partid ca personaj al prozei de azi, tot mai impetuos afirmat, răspunde, în fond, unei realități istorice și politice ferm consolidate și semnifică înăuntrul acesteia condiția morală, psihologică și, bineînțeles, politică a omului real. Calitatea lui nouă, am numit astfel procesul de naturalizare pe care l-a suferit personajul în ultima vreme, este o consecință directă a climatului istoric actual. E de presupus că biografia lui literară va crește nu numai cantitativ dar și în profunzime. Ca un reflex al realității în ficțiunea literaturii.

UN ROMAN DESPRE ȘI PENTRU OAMENI

„CLIPA"

de DINU SĂRARU

ÎN DEZBATEREA TINERILOR DIN TIMIȘOARA

Încă de la apariția primului său volum, **Niște țărani**, critica a văzut în Dinu Săraru un prozator cu o declarată predilecție pentru actualitatea fierbinte a epocii noastre, un scriitor curajos și lucid, care nu evită, ci, dimpotrivă, caută curios tocmai acele subiecte ce conțin și exprimă momente ale dialecticii atît de pasionante a făuririi noii noastre istorii.

Acest univers tematic și de idei s-a îmbogățit substanțial odată cu noul său roman, **Clipa**, în care construcția literară tinde să surprindă o gamă mai largă, mai complexă a mutațiilor survenite în viața politică și socială a patriei, procesele interioare ce definesc biografia oamenilor reali ai zilelor noastre. Am socotit firesc ca la cîteva luni de la apariția noului roman al lui Dinu Săraru să reluăm impresiile primei lecturi cu ajutorul cîtorva tineri cititori timișoreni, încercînd să răspundem în fapt la o simplă, dar definitorie întrebare: **„Ce reprezintă pentru dumneavoastră romanul «Clipa» ?"**.

● Ilie Bugnici, *lăcătuș de întreținere la Întreprinderea „Kandia": Sînt un cititor pasionat al literaturii noastre noi și este îmbucurător pentru mine, ca tînăr aflat la vîrsta formării, a opțiunilor de viață, să găsesc în paginile ei tot mai multe personaje vii, la care să mă raportez, oameni reali, așa cum îi cunosc și eu din munca și din viața noastră de fiecare zi, și care îmi pot fi adevărate exemple pentru modul lor de a gîndi și de a acționa. De multe ori mi-am spus că un personaj căruia literatura noastră îi rămîne în continuare datoare este cel al activistului de partid, al omului care, de multe ori anonim și modest, așază munca lui la temelia tuturor realizărilor pe care le dobîndim azi. Aș fi acum nedrept dacă aș spune că acest personaj a lipsit cu desăvîrșire din literatura noastră nouă, dar nu e mai puțin adevărat că el ne-a fost înfățișat în unele lucrări într-un mod simplist și schematic, plin de calități, lipsit de orice îndoială, de orice cusur.*

Este tocmai ceea ce face, cred eu, interesul cărții lui Dinu Săraru. Personajele principale, începînd de la Dumitru Dumitru, sînt activiști de partid, oameni care se confruntă cu diverse momente politico-sociale, care trebuie să aleagă, să acționeze. Momentele dramatice din carte nu lipsesc. Dimpotrivă, eu aș spune că îi fac chiar substanța. Dar ceea ce constituie meritul principal al autorului este curajul și sinceritatea cu care discută problemele, întrebările ce îl frămîntă pe activistul politic. O scenă ce mi-a rămas întipărită viu în minte este aceea în care Dumitru Dumitru este pus față în față cu masele unui sat care nu înțeleseseră, sau mai bine zis nu fuseseră făcute să înțeleagă, ce înseamnă momentul colectivizării. Și aceasta îmi relevă forța morală a personajului și pune în evidență o temă principală a romanului lui Dinu Săraru — conștiința precisei responsabilități a fiecăruia dintre activiștii partidului pentru sarcina istorică pe care o au de înfăptuit. Nici Dumitru Dumitru, nici alți activiști de partid cum ar fi Petre Nobilu sau inginerul Cernat nu sînt scutiți de erori sau de ezitări. Dar întotdeauna ei găsesc acele resurse sufletești de a alege calea dreaptă, de a rămîne fideli ideilor de viață și de luptă cărora le consacră viața. De aici certitudinea cu care în finalul cărții Dumitru Dumitru rostește acele cuvinte care mi se par că definesc însuși programul moral al adevăratului activist: «N-am ratat clipa, n-am ratat nimic, clipa a fost a noastră, a făcut parte din țelul nostru, din idealul nostru, din conștiința noastră, din credința noastră».

● Virginia Suciu, *elevă, Liceul industrial de chimie Timișoara: La un moment dat unul dintre personajele lui Dinu Săraru vorbește despre „meritul responsabilității". Este vorba nu doar despre o afirmație în contextul unui pasaj, ci despre o idee-forță a romanului. Într-adevăr, ideea cu care se confruntă, mărturisit sau nu, personajele lui Dinu Săraru, este ideea răspunderii pe care fiecare om trebuie să o aibă acolo unde trăiește sau muncește față de adevărul propriilor sale fapte și ale semenilor săi. Dar această răspundere se relevă în diverse planuri și în diverse chipuri. Nu putem, așadar, într-o perioadă istorică atît de complexă, cum este cea la care se referă Dinu Săraru în cartea sa, să nivelăm deosebirile între felul cum înțelege fiecare personaj să-și asume și să-și exercite răspunderea. Nu o dată, acest exercițiu al răspunderii se face cu prețul depășirii dureroase a unor momente de viață hotărîtoare. De pildă, tînăra arhitectă Ruxandra Mărăcineanu (fiică de fost politician — arestat și condamnat pe drept cuvînt de noua societate — care, ca elevă sau ca studentă, a avut de suferit mult și nedrept de pe urma acestui fapt) va alege să se întoarcă, la început cu inima strînsă, într-un oraș de care o leagă grele amintiri. Și totuși revine, visează, se angajează deschis de partea unui viitor menit să șteargă urmele unui trecut mai îndepărtat sau mai recent. Însăși moartea ei tragică (e surprinsă de ape sub ruinele propriului ei proiect de diplomă, o construcție în formă de navă aeriană) are semnificația unei identificări cu înseși temeliile acestui nou oraș.*

La rîndul lui, Dumitru Dumitru, acest personaj care imprimă căldura și forța sa întregii lumi pe care o străbate, încheie romanul cu un gest simbolic „de om așezat, pe care nimic nu-l poate clinti din liniștea lui în fața vieții"; ridică din mîlul care a acoperit orașul o primă cărămidă și o pune la locul ei firesc, de dinainte. Este cred una dintre cele mai frumoase metafore din literatura noastră nouă, despre puterea și adevărul răspunderii față de om, față de demnitatea a tot ceea ce făurim.

● Eugen Nicolae, *student, anul III, Facultatea de științe economice, Universitatea Timișoara: După cum ne amintim, imaginea care deschide romanul lui Dinu Săraru este aceea a unui derutant moment prin care o lume dezabuzată și sfîrșită ia act de propria ei înfrîngere: „— Domnilor! Am pierdut clipa! Am ra-tat! Am ratat clipa în fața eternității, iar eternitatea nu ne aparține!". Aceasta este, cred, ideea despre care își propune să vorbească Dinu Săraru. Prin ce anume resorturi de viață reușim să păstrăm clipa de partea noastră, reușim să ne împlinim prin fiecare clipă, să nu o risipim fără noimă?*

Răspunsul îl dă în mod convingător, deosebit de convingător romanul însuși. Să ne amintim că, de fapt, fiecare dintre eroii lui Dinu Săraru este pus într-un moment sau altul să aleagă. Și alegerea aceasta trebuie făcută într-o singură clipă, încărcată însă de răspunderea tuturor clipelor ce au pregătit-o, de o și mai mare răspundere a destinelor viitoarelor clipe care se hotărăsc acum. Dumitru Dumitru este un om care trece prin încercări de viață dramatice, contradictorii. Este prim secretar de raion și încearcă în momente de maximă tensiune să opteze pentru soluții reale și nu pentru concesii sau compromisuri. De aici „incomoditatea" sa, de aici reacția dură de înlocuire, de drastică sancționare a lui de către niște oameni pentru care actul alegerii este o singură acțiune oarbă. Pentru ei contează numai clipa de față, felul ei de a fi conformă cu o teză sau cu o reluare. Așa se întîmplă și cu alte personaje care trebuie să aleagă în aceleași momente hotărîtoare. Cînd aleg cu adevărat Aristică Tetoianu, Mihalache Dometie sau Badeală? Sînt personaje pentru care a alege ține numai de conjunctură, de clipă, personaje pentru care nu există decît acțiune oarbă, fanatismul față de propriul lor interes îngust, meschin. De aici și anacronismul pe care îl dobîndesc aceste personaje și practicile lor într-un timp istoric nou, în care, spune romancierul, o generație „e învățată, e chemată, e somată să gîndească liber și curajos".

Aceasta este principala calitate a unui roman remarcabil al noii noastre literaturi în care istoria este privită și înțeleasă prin oglinda obiectivității comuniste.

ȘERBAN CIONOF

„GÎNDIREA POLITICĂ SE EXPRIMĂ PRIN FAPTE"

(Urmare din pag. 1)

care să nu se gîndească politic n-a existat niciodată, așa încît ar fi de neimaginat să lipsim pe om de activitatea lui cea mai importantă: Politicul. Lupta împotriva injustiției sociale, lupta pentru principii ideologice, ș.a. intră în acest capitol esențial.

— Ați practicat, ca să zic așa, romanul politic „avant la lettre". Facerea lumii, carte pe care nu ezit s-o integrez în această categorie, a precedat cu mult dezbaterile din presa literară avînd drept subiect „estetica" acestui gen. În jurul lui se discută mult de la o vreme și am impresia că se face într-un chip limitativ. După unii, romanul politic presupune drept erou obligatoriu victima erorilor judiciare dintr-o anumită perioadă revolută. Considerați că acest gen de roman poate fi viabil numai dacă are la bază o astfel de tramă?

— Trebuie să recunoaștem că există un decalaj între generozitatea temei romanului politic și realizarea lui artistică. Frecvent se atacă o temă politică importantă în speranța că aceasta va salva precaritatea mijloacelor literare ale unora. Apăreau cîndva niște eroi schematici, evident lipsiți de carne, niște aparate umane care emiteau fraze găunoase, dar voit monumentale, niște caricaturi într-un cuvînt. Mai încoace problema a fost întoarsă pe dos. Activistul de partid a devenit deodată „complex", și-a pierdut sfînta simplitate și bunul simț. Limbajul lui, care altădată era presărat cu proverbele românilor, acum este brodat cu citate științifice, cu fraze de o pagină din filosofi, la fel de rău ingurgitate ca și lozincile de altădată. Nu se înțelege de către unii un adevăr elementar: acela că **gîndirea politică se exprimă în fapte**, că un personaj pozitiv, nu e pozitiv numai pentru că îl știe pe dinafară pe Lenin, ci pentru că acționează în spiritul gîndirii leniniste. **Limbajul politic este un limbaj al înțelegerii necesității, urmate totdeauna de fapte**. Pe mine, de pildă, mă plictisesc eroii „complecși" ai lui Virgil Duda și ai lui Augustin Buzura. Ei sînt complicați de către autor, proiectați pe un decor care este actual, muncitoresc, științific, ziceți-i cum vreți, dar nu au nimic a face cu veritabila fizionomie a unor oameni care construiesc cu adevărat socialismul, la propriu și la figurat. Cunosc admirabili activiști de partid, cu mari răspunderi, pe care îi caracterizează un mare bun simț, exprimat printr-o clarviziune politică, nerostită, dar care este urmărită cu consecvență, cu sacrificii, oameni care au trecut ei înșiși prin multe îndoieli, executînd — din spirit de disciplină — ordine care nu aveau o rațiune serioasă. Asta nu înseamnă că ei erau necinstiți sau oportuniști. Nici măcar fanatici.

Dar nu putem să excludem din istorie erorile ei. Ei, acești oameni, au fost victimele acestor erori. De fapt scriitorul trebuie să descopere în epocă tocmai pe acei oameni care cu multe riscuri semnalează și se opun erorilor, tocmai din spirit partinic. Eroarea autorilor grăbiți este aceea că au despre eroul pozitiv al epocii noastre o viziune unilaterală. Aceste crochiuri literare sînt buni familiști, vorbesc minunat în ședințe, nu dorm noaptea și ziua, au un singur viciu: pescuitul. Mulțumesc! Marxismul refuză simplificările. Iată de ce cred că tocmai în noianul de contradicții care mai există trebuie căutată **drama**, fără de care un roman nu poate fi viabil.

— Sînteți un scriitor extrem de sensibil la tumultul istoriei contemporane a României. O dovadă concludentă o oferă și cele două volume ale ciclului „Incognito". Pot fi descifrate acolo trimiteri la personaje istorice, desigur travestite și subordonate logicii ficțiunii. În „Caietele Princepelui" referirile la personaje ale istoriei noastre interbelice sînt și mai frecvente. După mulțimea lor, s-ar zice că sînteți tentat de o construcție epică mai pregnant „documentară".

— Nu pretind că am descoperit romanul de colaj. John Dos Passos a făcut-o demult, lipind ficțiunea de realitate și dînd o fascinantă imagine a unei lumi care mi-a rămas vie în minte. Din motive de ordin estetic îmi travestesc unele personaje, asta neînsemnînd că ele nu sînt transparente, dar vreau să explic oarecum larga audiență a publicului contemporan la romanul politic. De fapt e vorba de un mic truc literar. Amestecînd personajele reale care vorbesc prin documente transcrise literar și amestecîndu-le cu eroi fictivi, cititorul are senzația că, de fapt, toți eroii sînt reali. O să întrebați de ce s-a produs acest fenomen și eu voi răspunde. Lumea s-a săturat de micile povești de dragoste ale trecutului, deși, iată, un **Love Story** m-ar putea contrazice (dar ea, această carte, simplă și umană, este o oază în cinismul și ferocitatea literaturii occidentale a timpului nostru). Cititorii au cunoscut, dacă nu printr-o experiență personală, măcar din auzite, războiul, lagărele de concentrare, dramele teribile ale unor colectivități puse să se distrugă unele pe altele. El, cititorul din zilele noastre, vrea să înțeleagă cum a fost posibilă o asemenea eroare și chiar o anumită pasivitate a popoarelor. Cum a fost posibil ca milioane de oameni să fie mințiți de niște paranoici? Aici mi se pare mie că scriitorul contemporan din toată lumea a rămas dator cititorului său.

Revenind la supoziția dumneavoastră deja am anunțat, și sper să mă țin de cuvînt, ca totdeauna, 9 romane care ar urma să apară în cîte 3 cicluri de cîte 3 volume intitulate: **O cronică românească a secolului XX**, o istorie a unor familii românești dintre 1920 pînă către sfîrșitul veacului. Sigur că este o întreprindere dificilă, dar avînd o vîrstă, dificultățile mi se par mai puține, distanțarea de evenimente a avut loc și sper într-o reușită.

— Spuneați odată că romanul viitorului va sta sub semnul apolinicului. Faceți în același timp elogiul pamfletului, al romanului polemic. Care este punctul de convergență al acestor atitudini?

— Nu e nici o contradicție în ceea ce spuneți. Sînt, e adevărat, un pamfletar și încă unul ce se înfrînează. Și în același timp un mare iubitor de cuvînt, un degustător al maladiilor verbului, un **crepuscular**, și nu știu cum mi s-a mai zis. Cred că putem să spunem lucrurile cele mai teribile foarte frumos și cînd afirm asta mă gîndesc la un limbaj îngrijit, întîi și-ntîi. Pe mine mă sperie scriitorul care nu știe limba în care scrie, cel care copiază pînă la calchiere traducerile din Editura Univers. Avem, din nefericire, foarte mulți Faulkner și nici un Rebreanu. Iată, mai zilele trecute, apăru și un Joyce care mi-a făcut un dor nebun de Sadoveanu. Critica literară jubilează ca prețioasele ridicole: „Fraților, am intrat în rîndul lumii!" Dacă dumneavoastră credeți că prin asemenea artificii trebuie să ne impunem în lume, eu nu mai spun nimic.

— Faceți parte dintre cei care au încetățenit romanul muncitoresc în proza noastră, și, dacă nu mă înșală memoria, i-ați și teoretizat condiția, reproșînd idilismul, schematismul de care dădeau dovadă unii prozatori în imaginarea figurilor de muncitori comuniști. În ce stadiu estetic au ajuns acum aceste personaje?

— Ați atins un punct dureros pentru mine. Nu sînt setos de aplauze, deși n-aș spune că nu-mi plac, ca fiecărui om, laudele. Dar, cum bine știți, sînt supus din partea unei părți a criticilor unui regim al tăcerii. Niște adevăruri spuse cu brutalitate la vremea lor, o independență spirituală care nu convine, iată explicațiile acestei **tăceri**. Sînt un om incomod. Cînd este vorba de opera mea, se admite că **Groapa** este o carte, așa și așa, că **Princepele** e și ea o carte, așa și așa, mai mi se acordă o mențiune și pentru cîteva nuvele și cu asta gata. Nu spun că **Șoseaua Nordului** este o capodoperă, dar citiți **Condiția umană** a lui Malraux și o să vedeți că și acolo există un pic de schematism, ca și în **Speranța**. Una din cărțile la care țin foarte mult este **Facerea lumii**. Ea a apărut într-o vreme cînd „m-apucasem de rele". Și atunci s-a trecut peste ea, a fost uitată, deși, spre surpriza mea, ultima ediție, în 38 000 de exemplare, s-a vîndut într-o zi, ca și **Incognito**. Asta înseamnă că publicul nu aderă la romanul politic?... Sau mai degrabă că o parte a criticii e snoabă? Și atunci nu se pune întrebarea dacă nu ne trebuie într-adevăr o critică marxistă și nu una care exultă „mîțtocăria" de pe scenele noastre, unde de dragul de a-l imita pe Ionesco cu orice chip, unii ne pun domnitorii să umble în patru labe și să debiteze calambururi? Cînd e vorba de **Mamă** și de **Patrie** nu se glumește.

— Vă propun în final o întrebare al cărei răspuns cred că ar implica o profesiune de credință. Cum poate fi scris romanul secolului XX și ce responsabilități ridică el pentru scriitorul comunist din acest spațiu și timp?

— Care ar fi privirea unui scriitor român comunist asupra acestei epoci în care România trecea de la feudalism la socialismul științific, de la analfabetism la politehnizarea muncitorească? O privire obiectivă, rece, științifică. De exemplu, colectivizarea poate să dea naștere la o tentație către melodramatism. Dacă naționalizarea mijloacelor industriale era o operație firească în logica istorică, renunțarea la proprietatea individuală asupra palmei de pămînt a familiei țărănești rămîne încă o dramă destul de puternică, cu implicații serioase care nu pot fi tratate la suprafață, într-un ritm de sîrbă. Dar dramele din familia muncitorească, unde meseriile se moșteneau din tată-n fiu? Aceasta nu e o problemă? Cum privește intelectualul procesul revoluționar în care este implicat și care-i pune condiții pe care individualiștii le acceptă mai greu? Și așa mai departe.

Dar să ne oprim aici pentru că discuția s-ar putea prelungi la infinit. Trebuie să avem răbdare, să nu ne mai văităm atît că n-avem mai multe **cărți mari**, pentru că operele nu se nasc pe bandă. Ele sînt niște excepții fericite și rezumă ratările multora.

TELEGRAME

Președintele Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea președintelui pe viață al Republicii Malawi, KAMUZU BANDA, următoarea telegramă :

Doresc să mulțumesc Excelenței Voastre și să exprim profunda mea recunoștință pentru mesajul de felicitare pe care ați avut amabilitatea să mi-l adresați cu ocazia celei de-a 13-a aniversări a independenței noastre.

Vă transmit, la rîndul meu, aceleași calde urări adresate de Excelența Voastră.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit din partea secretarului general al Mișcării de Eliberare din Sao Tome și Principe, președintele Republicii Democratice Sao Tome și Principe, MANUEL PINTO DA COSTA, următoarea telegramă :

În numele poporului din Sao Tome și Principe, al Mișcării de Eliberare din Sao Tome și Principe și al meu personal, vă mulțumesc sincer pentru felicitările adresate cu prilejul sărbătoririi celei de-a doua aniversări a independenței noastre.

Cu cele mai înalte și frățești considerații.

AGENDA

Cu ocazia Zilei naționale a Confederației Elvețiene, Institutul român pentru relații culturale cu străinătatea a organizat, vineri după-amiază, în Capitală, o manifestare culturală.

La manifestare au participat reprezentanți ai conducerii I.R.R.C.S., ai Ministerului Afacerilor Externe, alți oameni de artă și cultură, un numeros public.

★

Cu prilejul încheierii misiunii sale în țara noastră, ambasadorul Republicii Arabe Egipt la București, Hassan A. Dawood a oferit, vineri, o recepție.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR DIN PITEȘTI
anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE SUBINGINERI
Catedra de automobile
— Conferențiar, disciplina Automobile, poziția 1.

FACULTATEA DE ÎNVĂȚĂMÎNT PEDAGOGIC
Catedra de matematică-fizică-chimie
— Conferențiar, disciplinele Fizică atomică și Optică și spectroscopie, poziția 2.

★

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul rectoratului Institutului de învățămînt superior Pitești, B-dul R.S.R. nr. 58, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere la care vor anexa, în dublu exemplar, actele și lucrările prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33, din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile M.E.I. nr. 84 539/1969.

Concursul se va ține la rectoratul institutului, în termen de 60 de zile de la data expirării termenului de înscriere.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PRELUCRARE CAUCIUC ȘI MASE PLASTICE – BUCUREȘTI
șoseaua Olteniței nr. 181 – sector 5
ORGANIZEAZĂ CONCURS
pentru ocuparea a 10 posturi cercetători științifici în specialitatea prelucrare cauciuc și mase plastice.

Candidații trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Decretul nr. 689/1974 cu privire la organizarea activității și promovarea personalului de cercetare.

Înscrierile se primesc pînă la 10 august 1977, concursul urmînd a avea loc la sediul institutului la data de 20 august 1977.

Informații suplimentare la sediul institutului și la telefon 83 41 40/217.

„ZILELE MUZICII ROMÂNEȘTI“

Între 13 și 23 august litoralul va găzdui „Zilele muzicii românești“, manifestare culturală de anvergură, aflată la prima ediție, la care participă formații și soliști din rîndul artiștilor profesioniști și amatori care s-au clasat pe primele trei locuri în cadrul Festivalului național „Cîntarea României“. Dintre acestea menționăm filarmonicile de stat din Capitală și Cluj-Napoca, corul „Madrigal“, Orchestra simfonică a Radioteleviziunii, orchestra simfonică a societății muzicale „Lira“ din Brăila, corurile „Vox Maris“ din Constanța, „Lira“ din Buzău, „Athenaeum“ din București, corala „Paul Constantinescu“ din Ploiești, cvartetul de coarde și pian al Institutului politehnic din Capitală, orchestrele de muzică ușoară ale caselor de cultură din sectorul 3 — București și orașul Carei, precum și cea a Întreprinderii de zahăr — Giurgiu, cvartetul vocal al Casei tineretului — Sibiu, brigăzile artistice ale Palatului culturii — Pitești, Regionalei C.F.R. — București, orchestrele de muzică populară ale întreprinderilor „Dacia“ — Pitești și „Partizanul“ Bacău, Teatrul satiric-muzical „C. Tănase“ din București, Teatrul „Fantasio“ din Constanța, ansamblul artistic „Rapsodia română“. Manifestarea este structurată pe genuri artistice : muzică patriotică și revoluționară, folclor, muzică ușoară, estradă, brigăzi artistice, muzică simfonică. Spectacolele și concertele se vor desfășura la Teatrul de vară din Mamaia și Teatrul de dramă din Constanța precum și în stațiunile Neptun, Mangalia, Eforie Nord, Costinești și Năvodari.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ
de la OM la OM
de Ion Băieșu

STRAT GABRIEL, cartier Hipodrom Bloc H1, Brăila : *„Fiind un cititor fidel al rubricii dumneavoastră și reușind să-mi fac o idee generală despre ce vrea aceasta să reprezinte m-am hotărît să vă scriu. Rubrica dumneavoastră cred că ar cîștiga un plus de interes din partea cititorilor dacă cei ce vă scriu ar lăsa pe cel de-al doilea plan persoana lor și s-ar referi la modul general de a privi relațiile ce se stabilesc între tineri la această vîrstă a întrebărilor. Poate greșesc, dar sînt sigur că adolescenții au pierdut mult din poezia ei. Tinerii noștri (și bineînțeles că mă includ și eu), trăiesc în această viteză dar sentimentele, consider eu, nu trebuie să intre și ele în viteză. Să fim mai conștienți. Sînt prieten cu X care a [illegible]! De cînd o cunosc? De o săptămînă! Părerea mea, poate greșită, e că prieteniile se leagă prea repede și se dezleagă prea ușor. O cauză ar fi că uneori o adolescentă îți oferă imaginea adevăratei femei. Și eu mă refer aici la faptul pentru că ar căuta experiența de viață a unei femei, ci la cel necesar care constă în comportarea, înfățișarea ei care, în mod normal, îi reflectă altă vîrstă decît cea reală. La fel și unii adolescenți : fumează degajat pe stradă, poartă ochelari cît mai originali, consumă băuturi tari, își lasă plete pentru a părea cît mai originali și, bineînțeles, mai maturi.*

Considerați dumneavoastră că această maturitate venită prea devreme e binevenită ? E bine oare ca dragostea să o îmbinăm cu diverse formule adolescent-adult ? Cred că din această dorință de a fi ceea ce încă nu e timpul să fii sau mai bine zis contradicția dintre adolescentul din noi și adultul în care încercăm să ne transpunem apar multe probleme care în final dăunează, lăsîndu-ne uneori răni de nevindecat. Prin rubrica dumneavoastră, vreau să lansez un apel către tinerii noștri. Vreau ca toți tinerii să fie, în această țară binecuvîntată, tineri, să nu îmbătrînească înainte de vreme și să nu facă din dragostea exuberantă a tinereții o dragoste rațională, cîntărită, fără poezia care-i dă farmecul specific. Noi, tinerii, trebuie să știm întotdeauna ce vrem de la viață, să fim noi și nu alții și atunci problemele vor înceta de a mai fi probleme“.

Adolescența e vîrsta cea mai frumoasă, dar și cea mai complicată. Toți adolescenții vor să „îmbătrînească“ cît mai repede, adică să scape de o vîrstă care-i incomodează în destule împrejurări. Sfaturile care le dați sînt frumoase și drepte, în sensul ca fiecare etapă a vieții să fie trăită sincer cu adevărat, fără a-i altera nimic din farmec. Am spus-o și noi de atîtea ori, și o vom mai face, fără să obosim.

R. I. : „Am 21 de ani și am absolvit școala profesională (1974) după care m-am angajat la Termocentrala Grozăvești, ocupînd un post foarte bun. Imediat, în paralel, m-am înscris la Liceul „Tudor Vladimirescu“, iar din toamnă am început să frecventez cursurile serale ale acestuia. De fapt, de aici începe povestea mea, este foarte banal și plină de tot felul de întîmplări caracterizate prin emoții, bucurii, momente critice. Nu am să vă spun însă decît ceea ce este necesar pentru a vă face o părere și a-mi acorda sfatul dv. Despre ce e vorba ? Pe băncile liceului, chiar în clasa mea, am cunoscut o fată care m-a cucerit de la început. Foarte frumoasă, cu calități morale deosebite, am întrezărit în ea ființa pe care o visam de mult. M-am îndrăgostit, iar privirile mele o căutau peste tot. Am observat, spre marea mea bucurie, că avea aceleași sentimente, poate mai adînci. Cu timpul ne-am apropiat foarte mult unul de altul, iar iubirea a făcut din prietenia noastră o legătură foarte strînsă și dulce, invidiată de mulți. Eram zi de zi cu ea, nu suportam să nu ne vedem 24 de ore. Am trecut prin momente pe care nu le voi uita niciodată, a fost probabil cea mai frumoasă perioadă din viața mea. Spun „a fost“ deoarece, momentan, numai eu știu cît sufăr. Și iată de ce :

Prin luna iulie 1975 (eram convinși că ne aflăm pe culmea fericirii) mama ei a primit un telefon anonim prin care i s-au spus o mulțime de lucruri urîte despre mine și prietenia noastră, dar în totalitate inventate. Urmarea a fost că aceasta i-a cerut fiicei sale să pună capăt imediat acestei prietenii despre care nu știa nimic. Am luat legătura cu dînsa, i-am explicat cît de mult ne iubim și i-am cerut să nu judece lucrurile la suprafață, dar... degeaba ! În plus, mi-am dat seama din discuție că mama prietenei mele are niște concepții total învechite, materialiste, sperînd într-o legătură a fiicei cu un om „putred de bogat“. Reacția scumpei mele iubite a fost promptă, i-a arătat că mă iubește și nimic n-o va determina să renunțe la mine, ceea ce a și făcut. Am continuat legăturile (împotriva voinței mamei ei) pînă în octombrie 1976, dată ce a însemnat plecarea mea în armată. (Între timp fusesem de cîteva ori acasă la ea, dar situația rămăsese aceeași, cu mici ameliorări). Am fost încorporat și de la început am dedicat toată priceperea și bunăvoința mea activității de militar. Am suferit foarte mult, dar în prezent sînt prețuit de șefii mei, lucru pentru care am avut ocazia să merg de vreo cîteva ori acasă. Dar bucuria de a-mi revedea prietena, familia, orașul, este umbrită de încăpățînarea cu care mama ei stă în calea fericirii noastre. O chinuie cu reproșuri, interdicții, îi interzice să-mi scrie. Să mă viziteze — nici atît. CE SĂ FAC OARE ÎN SITUAȚIA ASTA ? E un apel disperat și sper că voi primi un sfat care mă va liniști cît de cît, altfel nu știu unde am să ajung. O iubesc nebunește și am certitudinea că, dacă o voi pierde pe ea, mă voi pierde și pe mine. Fără ea nu pot concepe un cămin, absolut nici o clipă de fericire. Pentru ea vreau să mă afirm, să devin un om util societății. Cu mari eforturi, i-am satisfăcut dorința și n-am întrerupt liceul, promovînd clasa a XI-a la f.f. E țelul meu și pentru ea aș face orice. Mi-e teamă însă că în lipsa mea mama ei o va convinge sau poate constrînge să renunțe la mine (am observat că, în ultimul timp, scrisorile s-au rărit și e complet descurajată). Cînd merg acasă, plînge și cu lacrimile pe față îmi spune cît suferă, dar mă omoară faptul că n-o pot ajuta cu aproape nimic. Învățați-mă, vă rog, cum să învingem toate aceste greutăți, ce putem face împotriva piedicilor pe care ni le pune în cale această mamă neînțelegătoare. Vă rog să țineți cont că mai am încă 16 luni de armată și nu sînt lîngă ea. Dacă va fi obligată să renunțe la mine ? Starea mea a devenit insuportabilă, stau foarte prost cu nervii și pierd nopți întregi gîndindu-mă. Cu mii de speranțe în suflet, aștept sfaturile dumneavoastră“.

Nu fiți disperat atîta vreme cît fata continuă să vă iubească și să creadă în dumneavoastră. Scrieți-i cît mai des, fortificîndu-i rezistența în fața presiunilor mamei. Totul depinde de ea, de demnitatea și îndărătnicia cu care va ști să-și apere acest sentiment.

M. ADRIANA, Cluj-Napoca : *„Sînt elevă în anul I. Întotdeauna am încercat să-mi rezolv singură problemele de viață, dar în cazul de față nu mă pot hotărî ce să fac. De aceea vă rog, să mă ajutați și pe mine, așa cum i-ați ajutat și pe alții. De fapt, să vă spun despre ce este vorba. Anul trecut, în luna octombrie, am cunoscut un băiat prin intermediul unei colege, pe care îl chema Mihai și care avea 17 ani. L-am cunoscut din întîmplare pentru că eram cu colega mea în timp ce ne-am întîlnit cu el. Nu ne-am cunoscut nici din dorința lui, nici dintr-a mea. Apoi, după ce ne-am mai întîlnit prin oraș tot din întîmplare, mi-a plăcut băiatul și, se pare, i-am plăcut și eu, deoarece mi-a dat întîlnire. După alte întîlniri, am început să discutăm despre iubire. E drept eu nu l-am iubit prea mult, dar el îmi spunea că mă iubește foarte mult. Poate că îl iubeam mai mult, cu timpul, dacă nu intervenea altceva. Acel „altceva“ era chiar fratele lui, Radu. După ce l-am cunoscut pe Radu, mi-a plăcut mai mult de el decît de Mihai. Era și mai drăguț decît Mihai și avea 18 ani. Dar nu aceasta m-a făcut să-mi placă de el, ci altceva, de care nu-mi dau seama. Dar, pe lîngă calitățile pe care le are, se mai adaugă și un mare necaz. Radu e mut. Aude foarte bine, dar nu poate să răspundă decît prin semne sau în scris. După cîtva timp, Radu „mi-a spus“ că mă iubește deși, recunoștea chiar el, nu e bine ce face. Eu și cu Radu discutăm fie prin semnele ce le-am învățat chiar de la el, fie prin ceea ce-mi scria pe o foaie. Eu nu i-am răspuns niciodată dacă-l iubesc sau nu, pentru că nu știu ce să fac. De aceea, vă întreb pe dumneavoastră : pe care să-l iubesc în viitor : pe Mihai, cu care mă pot înțelege prin cuvinte și pe care nu-l prea iubesc, sau pe Radu, cu care mă înțeleg altfel decît ar trebui și pe care îl iubesc mult ?“.*

Există un singur răspuns normal și firesc : iubiți-l pe cel pe care-l... iubiți. În dragoste nu există alte criterii.

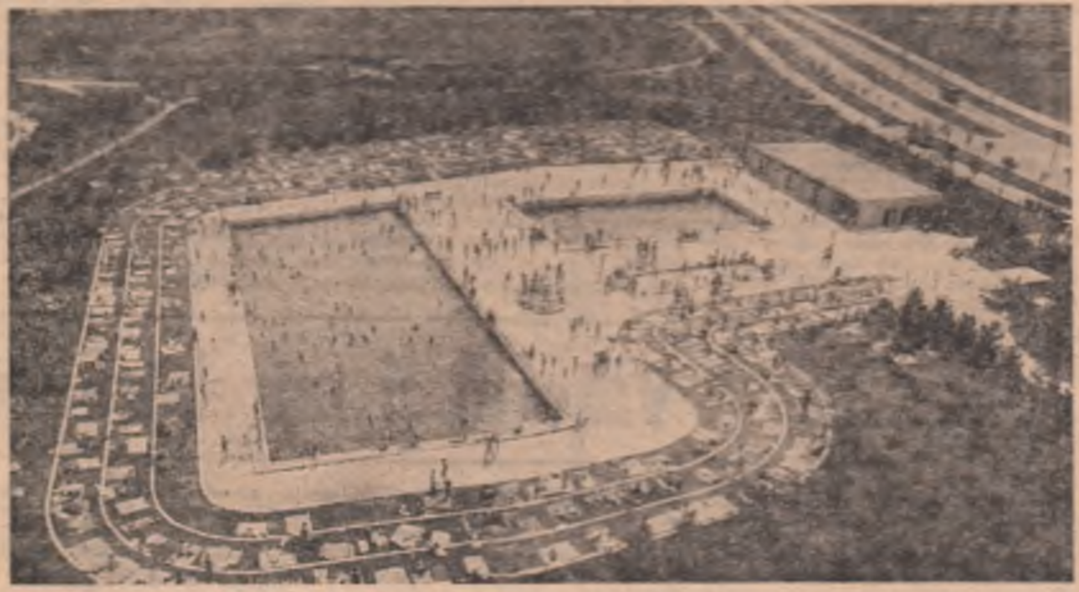

Zile de caniculă. Mare afluență de public la noul ștrand bucureștean din Cartierul Drumul Taberei

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

PROGRAM COMPLEX

Dincolo de preocupările obișnuite, tinerii beneficiază în lunile de vară de o paletă largă de activități sportive care le polarizează interesul și le aprinde ambiția de a-și măsura forțele și talentul în pasionante competiții.

Din partea secției de specialitate a C.C. al U.T.C am primit un bogat și variat calendar competițional. Simpla înșiruire a manifestărilor programate în cadrul **„Daciadei“** este în măsură să ne sugereze amploarea, dimensiunile vacanței sportive. Cea mai apropiată manifestare este **finala la modelism**, programată între 2—6 august, la Sibiu, unde se întîlnesc, într-o întrecere, în primul rînd, a talentului și vocației în construcții tehnice, apoi o întrecere sportivă între cele mai bune aero, navo, auto și racheto modele, realizări etalate de 160 de competitori. Urmează între 9 și 11 august, **finala la orientare turistică**, ce se va desfășura la Tg. Mureș unde se întîlnesc campionii județeni. La Drobeta Turnu Severin vor fi găzduite **întrecerile finale la tir** între 16-18 august. Să observăm că e vorba de **activități mai mult cu caracter tehnico-aplicativ**, care au căpătat o mai mare pondere în ansamblul muncii organizației de tineret, activități cu efecte pozitive asupra dezvoltării multilaterale a tinerilor, formării unor deprinderi utile pentru muncă și viață. Desigur, la etapele finale pe țară participă cei mai buni din județele țării și municipiul București, campionii, deci un număr restrîns de tineri, însă nu trebuie uitat că fazele de masă s-au bucurat de o participare masivă și entuziastă.

Sporturi îndrăgite de tineri și care se prezintă ca puncte de referință pentru dezvoltarea mișcării sportive de masă **sînt tenisul, fotbalul, handbalul** și **oina**, fiecare dintre ele avînd programate în perioada următoare etape finale pe țară. **„Cupa Scînteii tineretului la tenis“** se află în faza întrecerilor la nivel de județ, în cadrul cărora sînt desemnați finaliștii care-și vor disputa trofeul și titlurile de campioni ai țării în zilele de 5-8 septembrie, în stațiunea tineretului de pe litoral — Costinești. Zeci și zeci de mii de candidați pentru cele 240 de locuri la turneul final. Tinerii fotbaliști și handbaliști se reunesc, într-un turneu final, de cîte 8 echipe, la Tg. Mureș (2-4 septembrie) și, respectiv, Costinești (9-11 septembrie). Finala la oină e stabilit să se desfășoare la Zalău, în zilele de 20 și 21 august, cu participarea celor mai bune zece echipe din țară favorite să cucerească trofeul sub egida căruia s-au desfășurat întrecerile — **„Cupa U.T.C.“**

Fără îndoială, un bogat orizont de preocupări educative, recreative și formative oferă tinerilor **taberele cu profil sportiv-aplicativ organizate de C.C. al U.T.C.** De trei zile s-au reunit la Costinești, într-o tabără centrală de instruire și odihnă, **400 de președinți de asociații sportive școlare**, unde vor rămîne pînă la 6 august, urmînd ca **alți 800** să beneficieze de ceea ce le oferă o asemenea tabără — **instruire metodică, programe educative și politice, activități culturale și întreceri sportive** — într-un loc pitoresc, cu aer ozonat, respectiv la Gurghiu, în județul Mureș. Dealtfel, trebuie arătat că aceste tabere sînt răspîndite în toată țara și sînt găzduite în locuri admirabile, propice pentru odihnă, pentru reîmprospătarea forțelor. Circa **5 000 de tineri** vor fi fericiții beneficiari ai unor locuri mult rîvnite, dar care s-au oferit celor mai harnici și mai buni în producție și la învățătură. Iată cîteva localități care au devenit sau vor deveni, în lunga vară fierbinte, locuri unde tineretea se va manifesta în toată plenitudinea ei. La Făgăraș se întîlnesc cei care vor să deprindă tainele judo-ului ; la Padina, în răcoarea Carpaților sudici, își desfășoară activitatea tabăra de alpiniști, cei care escaladează, cu curaj, înălțimile ; adevărate centre de creație tehnică sînt cele de modelism de la Sibiu și Salonta ; orientarea turistică și-a ales ca sediu municipiul Tg. Mureș și Gurahonț, județul Arad ; tirul e găzduit în taberele de la Gura Văii (Mehedinți) și Brăila ; cartingul la Pitești, Baia Mare și Roman ; pe litoralul însorit, mai exact la Mangalia, își desfășoară activitatea tabăra cu profil marinăresc. Circa **2 100 tineri**, în perioada 18 iulie — 15 septembrie, în mai multe serii, vor fi instruiți în **taberele cu profil aviatic-zbor cu motor, planorism, parașutism-turn și parașutism-aeronavă**, organizate în aerocluburile din țară printre care cele de la Ploiești, Galați, Pitești, Cluj-Napoca, Arad, București, Brașov și Iași.

Neîndoielnic vacanța mare are un caracter activ și manifestările programate au o largă diversitate, în raport direct, desigur, cu preocupările, pasiunile și aspirațiile tinerilor. Avînd în vedere numeroasele întreceri finale am putea spune că această vară fierbinte este o adevărată vară a campionilor.

C. VASILE

Vara în arenele sportului de masă

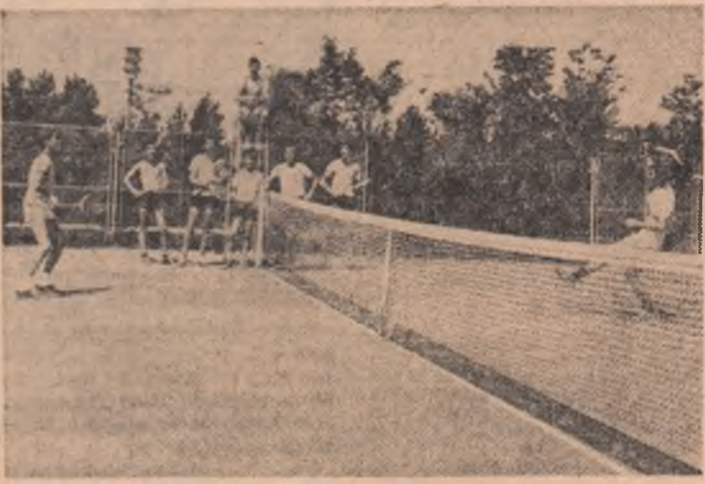

Vie activitate pe terenurile de tenis ale complexului sportiv pentru tineret și școlari „Voinicelul“ din Capitală
Foto : VALERIU TANASOF

A VIII-A EDIȚIE A CAMPIONATELOR BALCANICE DE ATLETISM PENTRU JUNIORI

Stadionul Republicii din Capitală va găzdui astăzi și duminică întrecerile celei de-a opta ediții a Campionatelor balcanice de atletism pentru juniori, la care și-au anunțat participarea sportivi și sportive din Albania, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și România.

Din loturile țării noastre fac parte, printre alții, Otilia Somănescu, Eugenia Baciu, Maria Radu, Margareta Fodor, Emil Grecescu, Sorin Monoreanu, Stelian Fioroiu, Adrian Preoteasa și Constantin Halichias.

Astăzi, întrecerile încep la ora 15.30, iar duminică — ora 16.30.

„RALIUL DUNĂRII“

Peste 70 de echipaje din 8 țări : Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, Turcia, Ungaria, U.R.S.S. și România au luat startul ieri la Drobeta-Turnu Severin, în cea de a 12-a ediție a competiției automobilistice internaționale „Raliul Dunării“ al cărui traseu măsoară 1 977 kilometri, avînd ca principale puncte de trecere localitățile Orșova, Reșița, Săvîrșin, Albac, Cîmpeni, Cluj-Napoca. Sosirea va avea loc duminică dimineața tot la Drobeta-Turnu Severin.

ÎNTÎLNIREA FEMININĂ DE TIR, ROMÂNIA – R.F. GERMANIA

La Poligonul Tunari din Capitală a început ieri întîlnirea de tir dintre echipele feminine ale României și R. F. Germania. Probele disputate în prima zi au fost cîștigate de sportivele românce, atît la individual, cît și pe echipe. La armă standard, poziția culcat, pe primul loc s-a clasat Georgeta Chiosac, cu 594 puncte, iar la pistol standard a cîștigat Anișoara Matei cu 580 puncte.

„CUPA VOINȚA“ LA CICLISM

Cea de-a 21-a ediție a competiției cicliste „Cupa Voința“ se va desfășura între 10 și 13 august la Ploiești, în 5 etape.

TURNEUL ECHIPEI DE POLO A S.U.A.

Echipa de polo pe apă a S.U.A., care se află în turneu în țara noastră, a jucat ieri la bazinul Dinamo din Capitală în compania selecționatei române de tineret. Meciul s-a încheiat cu scorul de 7—3 (2—0, 1—1, 2—2, 2—0) în favoarea oaspeților. După cum se știe, în primul meci, echipa S.U.A. a fost întrecută cu scorul de 3—1 de către selecționata studențească a României.

Duminică dimineața de la ora 11.00 tot la bazinul Dinamo, selecționata S.U.A. va întîlni prima reprezentativă a României.

● MERIDIAN ● MERIDIAN ●

● **DUPĂ DISPUTAREA turneelor de săptămîna trecută, în clasamentul „Marelui premiu“ al Federației internaționale de tenis, conduce Gottfried — 1 180 puncte, urmat de Vilas — 1 083 puncte, Borg — 750 puncte, Tanner — 460 puncte, Ramirez — 418 puncte. În clasamentul feminin, pe primul loc se află Chris Evert — 390 puncte, secundată de Betty Stove și Virginia Wade cu 295 puncte.**

● **ÎN TURUL II al turneului internațional de la Louisville, tenismanul român Ion Țiriac a obținut o victorie de prestigiu în fața cunoscutului jucător american Arthur Ashe, pe care l-a întrecut cu 7—5, 6—4. Surpriza zilei a fost furnizată de Hans Gildemeister (Chile), care l-a eliminat cu 6—2, 7—6 pe campionul polonez Wojtek Fibak. Alte rezultate : Dick Stockton (S.U.A.)-Nikola Spear (Iugoslavia) 6—2, 6—0; Harold Solomon (S.U.A.)-Cliff Letcher (S.U.A.) 3—6, 6—2, 6—3; Brian Fairlie (Noua Zeelandă)-John Whitlinger (S.U.A.) 6—0, 6—0; Jean Caujolle (Franța)-Chris Kachel (Australia) 6—1, 7—5.**

● **ÎN PRIMUL meci din cadrul turneului final al competiției internaționale feminine de baschet de la Varna, selecționata României a învins cu scorul de 71—50 (47—20) formația Cehoslovaciei. Celelalte două partide disputate s-au încheiat cu următoarele rezultate : Bulgaria-Ungaria 77—74 (după prelungiri) ; U.R.S.S.-Iugoslavia 94—37 (42—15).**

În turneul pentru locurile 7—11, echipa Cubei a întrecut cu scorul de 61—58 (32—28) formația Canadei.

● **ÎNTR-UN INTERVIU acordat ziarului „L'Equipe“, medicul sportiv Philippe Miserez, a declarat că în recentul tur ciclist al Franței a fost depistat un nou doping (neinclus pe lista substanțelor interzise), folosit de concurenți și avînd la bază hormoni ai cortexului suprarenal, care au un efect antiinsulinic, economisind hidrații de carbon și favorizînd gluconeogeneza din proteine. Specialistul francez arată că folosirea abuzivă a acestor substanțe poate avea urmări deosebit de grave pentru sănătatea sportivilor, antrenînd reacții negative, cum ar fi scăderea rezistenței la infecții microbiene, demineralizarea sistemului osos, impotență, afecțiuni musculare, maladia lui Addison etc.**

azi

TINERI INVENTATORI

O parte din realizările obținute de uteciștii argeșeni, în direcția perfecționării continue a proceselor de producție, modernizării întregii game de produse fabricate, au fost prezentate cu prilejul expoziției „Argeșul în cincinalul revoluției tehnico-științifice“, deschisă în sălile Casei de cultură a sindicatelor din municipiul Pitești. De o bună apreciere din partea specialiștilor, a publicului vizitator se bucură cele 10 aparate și dispozitive prezentate de studenții Institutului de subingineri din Pitești, instalațiile proiectate și construite de membrii colectivelor de creație tehnico-științifică de la I.A.P., C.P.P., Întreprinderea mecanică Muscel, C.A.T.C., I.R.E., Electro-Argeș, studiile întocmite de uteciștii de la Întreprinderea de autoturisme, pentru croirea într-un mod mai judicios a reperelor confecționate din tablă, tehnologiile noi, de recondiționare a materialelor refractare propuse de uteciștii de la Întreprinderea de porțelan-menaj din Curtea de Argeș. (N. Militaru).

DE O SUTĂ DE MII DE ORI... „VERONICA“

La Întreprinderea mecanică Cugir a ieșit de pe banda de montaj mașina de cusut „Veronica“ cu numărul 100 000, care reprezintă cel mai nou tip realizat în cadrul acțiunilor de modernizare a producției. Nu este singurul succes al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor unității. Ei au mai realizat în acest an peste prevederile planului aproape 8 900 mașini electrice de spălat rufe, precum și un însemnat număr de alte produse.

LA SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ

Ca de obicei, la sfîrșitul săptămînii, numeroși bucureșteni pleacă în excursii în afara Capitalei. Celor ce rămîn să-și petreacă sîmbăta și duminica în oraș le oferim cîteva informații pe baza cărora să-și poată alcătui un program agreabil pentru aceste zile de caniculă. ● Capacitatea ștrandurilor și a plajelor Capitalei a fost mărită anul acesta cu 10 000 locuri prin extinderea bazelor de la Mogoșoaia, Floreasca III și Cernica, precum și prin amenajarea noului ștrand cu 500 de locuri în cartierul Drumul Taberei. ● Amatorii de canotaj din București au zilnic la dispoziție peste 2 200 bărci cu rame, 150 hidrobiciclete și 50 de vaporașe, ele putînd satisface cererile a aproape 150 000 de solicitanți. ● În zonele de agrement Cernica și Floreasca din vecinătatea Capitalei, vizitatorii dispun de noi terenuri sportive și spații de joacă pentru copii : aici au fost amenajate zone denumite sugestiv „liniștite“. ● Ștrandurile Tei și Floreasca oferă celor interesați pachete cu nămol de Techirghiol.

ÎN LOCUL FLORILOR

În locul florilor, la un pas de blocurile B 1, B 2, B 3 (Aleea bloc C.F.R. din orașul Roșiori de Vede) bălăriile se simt în largul lor. Cresc în voie, cu voia locatarilor, mulțumiți probabil de imaginea oferită. Fotografia pe care o publicăm se vrea o sugestie atît pentru locatari, cît și pentru Comitetul orășenesc U.T.C. pentru a organiza aici un șantier de muncă patriotică (Dacă va mai fi cazul). *(Foto-text : ILIE PANDELE).*

Vremea

Vreme călduroasă și în general frumoasă. Cerul va fi variabil, mai mult senin în sudul țării. Izolat, în nord și în zonele de deal și de munte se vor semnala averse de ploaie. Vînt slab pînă la potrivit (15—20 km pe oră). Temperaturile minime vor fi cuprinse între 11 și 21 grade, iar cele maxime între 24 și 32 grade, local mai ridicate în sudul țării.

„ȘOIMII“, CONSTRUCTORII DE MÎINE AI PATRIEI

Grădinița nr. 3 a Combinatului siderurgic din Hunedoara nu-și întrerupe programul de activitate nici pe perioada verii. Ce fac „Șoimii patriei“, de aici, în aceste zile ? Iată una din ultimele acțiuni organizată cu ei și pentru ei — întîlnirea pe șantierul de construcții al noului centru civic al municipiului cu fostul brigadier de pe șantierele muncii patriotice ale tineretului, Cornel Covaliov, astăzi angajat al Întreprinderii de construcții siderurgice Hunedoara. Nici nu este de mirare că, la sfîrșit, după ce invitatul le-a povestit multe lucruri despre sine, și despre tovarășii săi de altă dată și de azi, „șoimii“ de față au avut un singur răspuns la întrebarea : „Ce vreți să vă faceți cînd o să creșteți mari ? „Constructori“ — au strigat ei în cor. (Foto I. VLAD).

ORA DE INFORMARE TEHNICĂ

La Combinatul pentru prelucrarea lemnului din Oradea s-a luat inițiativa ca ultima oră din fiecare sîmbătă să fie declarată „oră de informare tehnică“ în cadrul căreia sînt prezentate diverse materiale documentare, noutăți în domeniul meseriei precum și aspecte concrete apărute la fiecare loc de muncă în cadrul proceselor tehnologice.

RADAR

PE TEME TURISTICE

Mania tranzistorului...
Desen de NIC. NICOLAESCU

OPINIA CETĂȚENILOR. Miliția municipiului Bacău a organizat în diferite cartiere ale orașului cinci adunări cetățenești la care au luat parte circa 400 de persoane. Cu aceste prilejuri au fost prelucrate noile acte normative și au fost puse în discuția opiniei publice cazurile unor tineri, elemente parazitare, care refuză să se angajeze într-o muncă utilă societății trăind din expediente, comițînd acte în contradicție cu legea. Cetățenii care au luat cuvîntul și-au exprimat totalul dezacord cu modul de existență al celor în cauză, cerînd ca în conformitate cu prevederile existente să se întreprindă tot ceea ce este necesar ca fapte cum au fost cele prezentate să dispară din viața orașului.

AL NOSTRU, AL MEU. Mihai Stoian din comuna Pătîrlagele, județul Buzău, conducător auto la Autobaza Pătîrlagele, repartizat în campania de transportare a recoltei la I.A.S. Cilibia, interpreta în felul său conceptul de proprietate obștească. „De la al meu la al nostru“, și-a spus el, poate fi înțeles și „de la al nostru, la al meu“. Credincios principiilor sale, el n-a mai ajuns cu mașina încărcată la baza de predare, ci a poposit în propria ogradă, unde avea strînsă o rezervă de aproape 3 tone de grîu. „Am greșit, a recunoscut M. S., pentru că am lipsit la lecția de gramatică despre pronumele posesiv“. Nu numai de la aceea, i-au răspuns oamenii.

Rubrică realizată de MIRCEA TACCIU

de peste hotare

● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ● ȘTIRI, NOTE, COMENTARII ●

Nu avem altă alternativă decît intensificarea luptei armate de eliberare

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI „VOLKSTIMME" DE PREȘEDINTELE S.W.A.P.O., SAM NUJOMA

Avînd în vedere faptul că rasiștii din R.S.A. continuă să refuze să transmită puterea poporului Namibiei, nu avem altă alternativă decît intensificarea luptei armate de eliberare, a declarat, într-un interviu acordat ziarului „Volkstimme" președintele S.W.A.P.O., Sam Nujoma.

Referindu-se la posibilitățile de soluționare pașnică a problemei Namibiei, Sam Nujoma a declarat că S.W.A.P.O. este gata să poarte tratative în următoarele condiții: R.S.A. trebuie să-și retragă toate forțele armate din Namibia, să elibereze pe toți deținuții politici, să recunoască și să respecte integritatea teritorială a Namibiei. Pentru a se ajunge la o înțelegere, R.S.A. trebuie să fie gata să poarte tratative cu S.W.A.P.O. ca singură reprezentantă a poporului Namibiei.

Președintele S.W.A.P.O., Sam Nujoma, a declarat, vineri, în cadrul unei conferințe de presă organizate la Dar Es Salaam, după convorbirile avute cu președintele Julius Nyerere, că trupele regimului sud-african care ocupă în mod ilegal Namibia au atins în prezent efectivul de peste 50 000 de oameni și și-au intensificat acțiunile represive. Sam Nujoma a subliniat că în cazul în care, ca urmare a atitudinii obstrucționiste a unor state occidentale, Națiunile Unite nu vor fi în măsură să promoveze o soluție negociată în problema namibiană, singura alternativă care rămîne o constituie lupta armată pentru obținerea libertății și independenței. „În prezent, a spus el, este necesar ca o forță de pace a Națiunilor Unite să înlocuiască trupele de ocupație sud-africane din Namibia și să fie organizate alegeri democratice, pentru a se putea proclama independența țării".

Conferință comună a Gensuikyo și Gensuikin

Sfîrșitul lunii iulie coincide, în fiecare an, în Japonia cu încheierea pregătirilor în vederea manifestațiilor antinucleare de amploare de la Hiroșima și Nagasaki. Pentru prima dată în ultimii 14 ani, principalele două organizații antinucleare nipone — Consiliul japonez împotriva bombelor atomice și cu hidrogen — Gensuikyo, sprijinit de Partidul Comunist din Japonia, și Congresul japonez împotriva bombelor atomice și cu hidrogen — Gensuikin sprijinit de Partidul Socialist din Japonia — organizează în comun Conferința internațională împotriva bombelor atomice și cu hidrogen, ale cărei lucrări se vor desfășura la Hiroșima, în perioada 3-6 august.

Mari manifestații ale tineretului școlar organizate în Africa de Sud

Acțiunea elevilor din rindul populației de culoare sud-africane de boicotare a politicii guvernului rasist de la Pretoria de „bantustanizare" a sistemului de învățămînt din această țară, începută luni în diferite orașe din R.S.A., a culminat joi prin mari manifestații ale tineretului școlar organizate la Soweto, oraș-satelit al Johannesburgului.

Elevii africani din Soweto au părăsit cursurile, organizînd mari manifestații pe străzile orașului. Poliția a intervenit cu brutalitate, folosind gaze lacrimogene pentru dispersarea manifestanților. După cum relatează agenția France Presse, reprezentanții elevilor africani din Soweto s-au reunit în cursul după-amiezii de joi pentru a hotărî asupra modului în care vor continua protestul.

Acțiunea de boicotare a cursurilor și manifestațiile organizate de elevii din rindul populației de culoare sud-africane, care au crescut în amploare în ultimele zile, sînt concepute ca o formă de protest față de sistemul de desfășurare a învățămîntului în cadrul așa-numitei „politici de dezvoltare separată a raselor", conform căruia programele analitice și calitatea educației pentru elevii africani sînt inferioare celor rezervate albilor.

Aceste manifestații au fost începute luni, cînd Organizația studenților africani a protestat împotriva măsurilor autorităților vizînd „educația separată" a tinerilor din rîndul populației de culoare. În ciuda avertismentului autorităților rasiste că vor proceda la închiderea facultăților și școlilor dacă aceste manifestații continuă, studenții și elevii africani au anunțat că nu vor reveni la cursuri pînă cînd guvernul „nu va oferi o alternativă acceptabilă față de educația prin bantustanizare".

După cum relatează agenția U.P.I., în fața amplorii pe care au atins-o manifestațiile de protest ale tinerilor africani, poliția regimului rasist a intervenit cu brutalitate, arestînd un număr de 183 de elevi africani din cartierele Atteridgeville și Mamelodi ale orașului Pretoria, unde peste 20 000 de studenți și elevi africani boicotează cursurile începînd de lunea trecută. În semn de solidaritate cu acțiunea de protest a studenților și elevilor din Soweto și Pretoria, tineretul african din alte localități ale țării a inițiat acțiuni de boicotare totală sau parțială a cursurilor.

După cum informează agențiile U.P.I. și France Presse, în cursul zilei de vineri poliția a deschis focul asupra unui grup de studenți participanți la acțiunea de boicotare a cursurilor din orașul-satelit Soweto. O studentă în vîrstă de 19 ani, Regina Nhlapo, a fost ucisă de tirul polițiștilor, iar alți tineri au fost răniți. După aceste incidente, organizațiile studenților și ale elevilor din Soweto au lansat un apel la boicotarea totală a cursurilor în această localitate.

Pe de altă parte, conducătorii populației de culoare din Soweto au anunțat convocarea unui mare miting de masă pentru duminica viitoare.

Manifestație a elevilor Școlii superioare „Orlando" din Soweto împotriva discriminărilor rasiale practicate în domeniul învățămîntului de autoritățile de la Pretoria

Convorbiri anglo-americane privind viitorul constituțional al Rhodesiei

Oficialități britanice și americane au inițiat la Washington convorbiri, ce se vor desfășura pe parcursul a două zile, în cadrul cărora va fi abordată inițiativa comună a Statelor Unite și Marii Britanii privind viitorul constituțional al Rhodesiei. Oficialități americane și britanice au avut în prealabil întîlniri separate cu reprezentanți ai mișcărilor de eliberare rhodesiene, ai regimului minoritar ilegal de la Salisbury și ai unor state africane.

„Cod etic" pentru reglementarea strictă a activităților politice în Pakistan

Autoritățile militare pakistaneze au dat publicității, joi, la Islamabad, un „cod etic" care va reglementa strict activitățile politice. Principalul obiectiv al acestui document îl constituie pregătirea în liniște și calm a alegerilor generale programate, așa cum s-a anunțat, în luna octombrie a.c.

„Codul etic" interzice toate activitățile care ar putea pune în pericol securitatea națională, pentru încălcarea dispozițiilor sale fiind prevăzute pedepse mergînd pînă la 7 ani închisoare. El interzice „partidelor politice sau persoanelor fizice să utilizeze violența, să recurgă la intimidări sau amenințări și să ofere avantaje materiale în schimbul sprijinului politic". Se interzice, de asemenea, „încercarea de corupere a unui funcționar public pentru a-l determina să-și încalce atribuțiile oficiale", precum și exercitarea de presiuni asupra unui organ de informare în masă. Partidelor politice li se interzice, totodată, „să depășească limitele unor critici decente și obiective".

ORIENTUL APROPIAT

- **Misiuni de mediere în conflictul egipteano-libian**
- **Conferința de presă a secretarului de stat al S.U.A.**

Președintele în exercițiu al Organizației Unității Africane (O.U.A.), El Hadji Omar Bongo, președintele Gabonului, a numit o misiune de bunăvoință a O.U.A., care urmează să viziteze Republica Arabă Egipt, Jamahiria Arabă Libiană Socialistă Populară și Republica Ciad. Misiunea va fi condusă de președintele Republicii Togo, Gnassingbe Eyadema, care îndeplinește și funcția de vicepreședinte al O.U.A., și va include pe secretarul general al O.U.A., William Eteki Mboumoua.

Ministrul afacerilor externe al Egiptului, Ismail Fahmi, și ministrul afacerilor externe al Jamahiriei Arabe Libiene Socialiste Populare, Ali Abdessalam Triki, urmează să se întîlnească la 9 august în Kuweit, în vederea soluționării problemelor existente între cele două țări, relatează agenția MEN. Cei doi miniștri vor pregăti terenul pentru o întîlnire la nivel înalt egipteano-libiană.

Șeful statului Jamahiria Arabă Libiană Socialistă Populară, colonelul Moamer El Geddafi, l-a primit pe Hamid Alwan, ministrul irakian de stat pentru afaceri externe, care i-a transmis un mesaj din partea președintelui Irakului, Ahmed Hassan Al-Bakr.

La Tripoli, a sosit, de asemenea, Abdel Halim Khaddam, vicepremier și ministrul afacerilor externe al Siriei, venind de la Cairo, într-o misiune de bune oficii.

Șeful Cabinetului Regal al regelui Hussein al Iordaniei, Abdel Hamid Sharah, s-a reîntors la Amman, venind din Egipt, unde a remis președintelui egiptean, Anwar El Sadat, un mesaj din partea suveranului hașemit asupra situației actuale din lumea arabă și asupra poziției iordaniene în legătură cu coordonarea pozițiilor țărilor arabe. Într-o declarație făcută la întoarcere, Abdel Hamid Sharah a spus că un mesaj cu un conținut similar a fost înmînat și președintelui Siriei, Hafez Al-Assad.

În cadrul unei conferințe de presă organizate la Washington înaintea turneului pe care îl va întreprinde în Orientul Apropiat începînd de la 1 august, secretarul de stat al S.U.A., Cyrus Vance, a arătat că în convorbirile pe care le va avea cu conducătorii țărilor arabe și ai Israelului vor fi examinate atît propunerile de pace avansate recent de premierul Menahem Begin, cît și unele sugestii ale părții americane vizînd reconvocarea Conferinței de la Geneva și reglementarea conflictului arabo-israelian. „Aceste convorbiri, a spus Cyrus Vance, se vor referi nu numai la procedura de convocare a Conferinței de pace de la Geneva, ci și la fondul problemelor din Orientul Apropiat". Șeful diplomației americane a declarat că în cazul în care problemele în suspensie privind întrunirea Conferinței de la Geneva nu vor fi soluționate în timpul vizitei sale în Orientul Apropiat, consultările pe această temă vor fi continuate cu miniștrii de externe ai țărilor implicate, la începutul celei de-a 32-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

tineretul țărilor socialiste

ȘCOLILE IUGOSLAVIEI

Sute de kilometri am parcurs pe drumurile Iugoslaviei și fiecare așezare, mai mare sau mai mică, în vecinătatea unor puternice centre urbane ca și în comune pierdute în spațiul montan, ne întîmpina cu școlile ei. Departe de Belgrad, pe malul lacului Ohrid, admirînd feluritele ipostaze cromatice ale acestei „lacrimi celeste" căzute printre crestele munților, cum isi imagina poetul, am discutat pe aceeași temă — a învățămîntului — cu un coleg de la „Tanjug". Confratele de breaslă semnala dimensiunile prefacerilor care s-au produs și care pot fi înțelese doar atunci cînd sînt raportate la un trecut din care nu a lipsit plaga analfabetismului. Dublarea numărului de elevi în școlile primare, comparativ cu 1938, nu este doar consecința creșterii demografice. Porțile învățăturii, spre miracolul cuvîntului scris, s-au deschis larg pentru toți copiii: 2 900 000 elevi învață în 13 540 școli primare. Acestora li se adaugă o amplă ramificație de școli secundare și profesionale de diferite tipuri, cu o orientare accentuată spre practică. La capitolul universitar, interlocutorul amintea că în perioada antebelică Iugoslavia număra 16 000 de studenți. Mai exact: 16 978 studenți erau înscriși în cataloagele anului universitar 1938—39. Doar trei universități cu 26 de facultăți existau în acel an. În prezent funcționează, în 16 universități, 296 facultăți, în care învață 393 801 studenți. Distanța enormă dintre cifre pune în relief mutațiile produse într-un timp scurt, un aflux spre scoala superioară devenit posibil prin schimbările din societatea iugoslavă. Între 1945—1975 au dobîndit diplome universitare 561 995 tineri. Doar în 1975 absolvenți ai învățămîntului superior au fost 43 914. Un salt cu cîteva decenii în urmă se impune: în 1939, numai 2 594 tineri au încheiat studiile universitare.

Pe drumul de reîntoarcere, către Belgrad, am privit cu atenție zidurile școlilor. Le-am regăsit mereu ca o prezență semnificativă. Cînd tinerii unei țări învață, întîlnirea cu viitorul poate fi prefigurată într-o viziune optimistă...

M. RAMURĂ

scurgea nedomolit, pieți scăldate în soare: imagini care se schimbau mereu, ca un film rulat pe un panoramic, și din care nu lipseau prezența reconfortantă a verdeței și priveliștea Savei la interferența cu Dunărea. Acest „tur al orașului", prefață la investigația reportericească a Belgradului, a oferit prilejul de a cunoaște un edificiu cu fizionomie aparte, care îl detașa din peisaj. Explicația ghidului a fost promptă: în fața noastră se afla universitatea construită în 1863. O zi mai tîrziu, aveam să-l ascultăm pe primarul orașului, Zivorad Kovacevic, amintind despre tinerii Belgradului și școlile lor. Cifrele evocate de primar le-am găsit confirmate în realitatea capitalei: peregrinările în diferite cartiere — de la cele aflate în perimetrul „vechi" al orașului și pînă în Novi Beograd — ne-au îngăduit să deslușim, frecvent, inscripții ce indicau lăcașuri de învățămînt.

„Orașul alb" dispune de o veritabilă „armată" de școlari și studenți. În învățămîntul primar sînt încadrați 129 930 elevi. Pentru ei funcționează 458 de așezăminte școlare cu 6 693 profesori. Treapta următoare — cea a educației secundare — cuprinde 99 de școli cu 64 876 elevi care se pregătesc pentru diferite profesiuni, cele mai multe legate de nevoile economiei. În sfîrșit, cu 25 de facultăți, 18 instituții de învățămînt superior și 85 975 studenți, Belgradul se clasează pe primul loc în „clasamentul" universitar al țării.

Lărgirea postbelică a rețelei de învățămînt, ameliorarea continuă a condițiilor de școlarizare și crearea de posibilități egale pentru toți de a studia exprimă un fenomen care poate fi înregistrat la scara întregii țări.

Realități din lumea capitalului

Viitorul și întrebările tineretului (I)

Poate nimic nu caracterizează mai exact, mai profund și mai nuanțat prezentul tineretului unei societăți decît atitudinea sa față de viitor. Lucru simplu de înțeles dacă recunoaștem tinerilor particularitatea de a fi generația cu cea mai puternică orientare prospectivă. Căci, în încrederea sau în teama față de viitor a tinerilor se exprimă sintetic atît dimensiunile prezentului, așa cum este el realmente perceput de tineri, cît și existența (sau absența) certitudinii lor în realizarea viitoare a aspirațiilor, proiectelor și idealurilor.

Nu întîmplător, de aceea, problema viitorului și a multiplelor atitudini ale celor tineri în fața acestuia constituie în lumea contemporană obiectul atît al unei ample dezbateri politice, ideologice și educative, cît și al unui mare număr de investigații. Și, trebuie spus, ea constituie o problemă cu implicații dramatice în societatea capitalistă contemporană tocmai pentru că, așa cum o arată variate personalități ale vieții politice, științifice, artistice sau educative, precum și multe studii, aici se exprimă, cu o deosebită acuitate, întrebările tinerilor față de viitor, inclusiv ceea ce s-ar putea numi angoasa zilei de mîine.

Desigur, problema nu trebuie privită simplist. Este greu, dacă nu imposibil, de afirmat existența unei viziuni globale, optimiste sau pesimiste, a tineretului occidental față de viitor; în realitate, aceste opinii și sentimente variază de la o țară la alta, de la o epocă la alta, de la o categorie socială la alta și, chiar, de la o dominantă a viitorului la alta. Faptul este explicabil nu numai prin complexitatea și, chiar, ambiguitatea noțiunii de viitor (la ce domeniu al acestuia ne referim: problemele sociale, economice, culturale, problemele păcii și războiului, ale mediului înconjurător, resursele, populația, evoluția științei și efectele ei previzibile, schimbarea stilurilor de viață, viitorul familiei, al școlii, al profesiilor etc., etc.; sau la ce durată în timp: viitorul imediat, cel al următorilor ani, al următoarelor decenii, viitorul mai îndepărtat); el este explicabil mai ales prin enorma varietate a factorilor ce influențează opinia despre viitor a tinerilor, de la gradul de informare și pînă la modelarea orientărilor lor valorice, și prin multiplele diferențieri ale efectului acestor influențe ca urmare a condițiilor specifice de viață, educație și dezvoltare a tinerilor. Cu atît mai pasionantă devine însă analiza acestei situații complexe — puternic relevantă pentru condiția prezentă de viață a tineretului — căreia îi vom consacra un ciclu de articole care își propun să dezbată, în lumina unor analize și investigații din occident, complexa relație a tineretului cu viitorul și să răspundă la următoarele întrebări: Ce cred tinerii din „societatea de consum" despre viitor? Sînt ei optimiști sau pesimiști, sau, mai corect, cine dintre ei sînt optimiștii și cine sînt pesimiștii, și în ce privință? Ce raport există între aspirațiile și idealurile tinerilor și imaginea pe care ei o au despre viitorul țărilor lor și al societății în care trăiesc în ansamblul acesteia? Cum cred ei că vor evolua diferitele aspecte ale vieții sociale, economice sau culturale și cum ar dori ei să evolueze?

Dar să începem cu începutul: crede sau nu crede tineretul occidental în viitor?

Abandonînd, în tot mai multe cazuri, simpla privire superficială, legitimistă, după care „societatea de consum" ca societate a abundenței este „le meilleur des mondes possibles" — tot mai multe voci, adeseori ale unor personalități cu o înaltă responsabilitate socială sau științifică din chiar aceste țări, recunosc astăzi că, pentru mulți tineri din lumea capitalului, viitorul s-a transformat dintr-o speranță într-o amenințare. Unul dintre „strategii" menținerii capitalismului, Henry Kissinger, recunoștea într-o conferință ținută în iunie 1977: „Tinerii nu văd să li se ofere nimic exaltant; cei mai virstnici au pierdut orice încredere în propriile valori. „Prosperitatea" pe care au reușit s-o creeze societățile occidentale, pe care nimeni n-a visat-o acum 40 de ani, a contribuit paradoxal la o stare de profundă insatisfacție. Intelectualii condamnă societatea pentru materialismul ei atunci cînd ea e prosperă și pentru nedreptatea ei atunci cînd nu reușește să asigure această prosperitate. Dificultățile economice din ultimii ani — recesiune și inflație de o amploare pe care n-am mai cunoscut-o de o generație — au accentuat decepțiile celor care credeau în progres". (după L'EXPRESS, nr. 1 354, p. 48).

Găsim, dealtfel, în numeroase recunoașteri oficiale și oficioase, în studii și articole, în cărți și dezbateri, în presă și la televiziune, același laitmotiv: tinerii de azi nu mai cred în viitor. Și afirmația are un sens implicit: azi ei nu mai au încredere, ba chiar privesc cu teamă viitorul, în timp ce generațiile tinere de pînă mai ieri erau, dacă nu entuziaste, cel puțin liniștite în această privință.

Ca un exemplu în acest sens am putea considera punctele de vedere exprimate la colocviul internațional organizat la Amsterdam în 1975 pe tema: Tineretul anului 2000. Referindu-se la acuitatea „conflictelor de valori care opun unele aspirații ale tinerilor cu tendințele majore ale dezvoltării occidentale", unul dintre participanți, elvețianul Marc Faessler, sintetiza astfel esența raportului dintre tineretul acestei lumi și viitorul ei: „În final, problema care se pune este următoarea: viitorul societății noastre, în cei 25 de ani care ne despart de anul 2000, va agrava sau va rezolva acest conflict? Nimeni nu poate face predicții absolute. Planeta tinerilor va putea să-și apropie orbita sau să rămînă la distanța pe care ea o are în prezent, ca o urmare a forței de atracție a societății noastre post-industriale. Dar, de asemenea, este posibil ca ea să părăsească actualul cimp de gravitație spre a lua traiectoria altor revoluții..." („ADOLESCENCE AND YOUTH IN PROSPECT", J. P. Hill, F. J. Monks — editori, IPC Science and Technology Press, London, 1977, p. 127).

Și, înfățișînd aceste două evoluții posibil diferite, autorul, ca și mulți alți dintre participanții la acest colocviu și numeroși cercetători ai problematicii tineretului, evocă mișcările contestatare ale tineretului din 1968 cînd „odată mai mult tinerii au pus societății occidentale problema esențială privitoare la scopurile de bază ale proiectului ei social și la valorile pe care acesta se întemeiază. Și, în același timp, tot acești tineri care fuseseră considerați a fi un sector al procesului general de integrare socială, s-au dovedit a fi ei înșiși o oglindă măritoare a contradicțiilor lor nemărturisite cu societatea. Problema fundamentală privind sensul vieții atinge însăși inima pretenției tehnocratice și funcționale a societății noastre care ascunde sub hegemonia planificării și a creșterii economice nihilismul disperat al căutării exclusive a posesiunii. Între tineret și societate există, așadar, o relație de conflict".

Se degajă de aci două prime concluzii:

a) se recunoaște tot mai larg că tineretul occidental de azi este îngrijorat de viitor;

b) iar unii dintre cei ce caută să explice cauzele acestor temeri ajung la problema conflictului dintre tineret și societatea occidentală de azi, precum și tendințele evoluției ei.

Criza viitorului în conștiința tinerilor lumii capitaliste este astfel recunoscută, cel puțin de unii dintre cei ce se apleacă asupra acestei probleme, ca o reflectare și un rezultat al crizei prezente a societății inseși și a modelelor de dezvoltare a acesteia care urmăresc nu transformarea, ci menținerea ei.

FRED MAHLER

PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

DEMISIA GUVERNULUI DIN MADAGASCAR

Coaliția guvernamentală de unitate națională din Madagascar, condusă de către primul ministru, Justin Rakotoniaina, a demisionat, s-a anunțat la Antananarivo. Demisia, acceptată de către președintele Didier Ratsiraka, survine după constituirea Adunării Naționale Populare, aflată, în prezent, în sesiune extraordinară, înaintea formării unui nou guvern. Președintele Ratsiraka a cerut membrilor guvernului de coaliție să-și exercite în continuare atribuțiile pînă la instalarea noului cabinet.

● LA PARIS a avut loc o reuniune a grupului de lucru format din reprezentanți ai partidelor comunist, socialist și Mișcarea Radicalilor de Stînga din Franța, grup însărcinat cu actualizarea Programului comun de guvernare al stîngii. La sfîrșitul reuniunii, s-a anunțat că reprezentanții celor trei partide au propus ca la mijlocul lunii septembrie să aibă loc o întrunire a conducerilor acestor partide în vederea dezbaterii unor probleme în scopul actualizării Programului comun — a informat vineri agenția France Presse. Grupul de lucru a procedat la efectuarea unui bilanț asupra ansamblului Programului comun al stîngii pe care l-a apreciat ca pozitiv, atît în ce privește liniile sale generale, cît și în domeniul politicii externe și al apărării naționale. Membrii celor trei delegații au declarat ziariștilor că discuțiile avute „au fost foarte pozitive".

● UN GRUP DE EXPERȚI NUCLEARI din principalele șapte state occidentale (S.U.A., R.F.G., Franța, Marea Britanie, Italia, Japonia și Canada) s-au întrunit în zilele de 27 și 28 iulie la Paris, pentru a examina probleme ale neproliferării nucleare.

După cum informează agenția France Presse, grupul are misiunea de a elabora un studiu preliminar asupra diferitelor etape ale ciclului combustibilului nuclear. În esență, este vorba de identificarea mijloacelor de dezvoltare a energiei nucleare, reducîndu-se, în același timp, riscurile proliferării. Măsurile trebuie să fie acceptabile atît pentru țările industrializate, cît și pentru cele în curs de dezvoltare.

● PREȘEDINTELE JIMMY CARTER a primit vineri la Casa Albă delegațiile americană și panameză participante la negocierile pentru elaborarea unui nou tratat asupra statutului canalului Panama. După cum s-a precizat, în cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost trecute în revistă atît progresele realizate în negocieri, cît și diferențele de abordare care împiedică încă finalizarea textului tratatului.

U.I.S. ÎMPOTRIVA BOMBEI CU NEUTRONI

Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților a dat publicității, la Praga, un apel în vederea organizării, în perioada 6—13 august, a unei săptămîni de acțiuni studențești împotriva planurilor S.U.A. de producere a bombei cu neutroni și a altor arme de distrugere în masă. Secretariatul U.I.S. apreciază, planurile S.U.A. de producere a bombei cu neutroni drept o măsură care poate genera intensificarea cursei înarmărilor.

Cea mai mare instalație petrolieră marină

Compania japoneză „Mitsubishi" a anunțat terminarea executării prototipului unei instalații petroliere marine — „Hakuryu-V", care este cea mai mare instalație de acest fel din lume. Instalația, care este autopropulsată, mobilă și semisubmersibilă, poate fora pînă la o adîncime maximă de 9 000 metri în condițiile de maximă adîncime a apei de pînă la 500 metri. De asemenea, proiectul a avut în vedere ca instalația să poată rezista la vînturi de o intensitate maximă de 60 metri pe secundă și valuri de o înălțime maximă de 27 metri.

10 tone de... mărunțiș

Un grup de bandiți au atacat și jefuit, joi, un camion care transporta suma de 17 milioane franci (aproximativ 3,5 milioane dolari). Insolitul acestei acțiuni îl constituie faptul că întreaga sumă era compusă din monede cu valori între 50 centime și 10 franci, cîntărind în total nu mai puțin de... 10 tone. Ceea ce constituie evident un avantaj pentru hoți, deoarece plasarea bancnotelor furate, înregistrate de obicei de instituțiile bancare, înaintea oricărui transport, ar fi fost mult mai dificilă. Atacarea furgonului bancar a avut loc în momentul în care acesta părăsea gara din Lyon în condiții neelucidate complet. Gangsterii au profitat însă de lipsa escortei de poliție, efectuînd jaful cu o precizie și o rapiditate care permit să se presupună că este vorba de „profesioniști" cu o mare experiență.

de toate

În vîrstă de 124 de ani...

Decana de vîrstă a locuitorilor din Uruguay — Maria Saturnina Garcia — a încetat din viață, la Montevideo, în vîrstă de 124 ani. Una dintre nepoatele sale a declarat că străbunica sa — care nu a fost niciodată căsătorită — a rămas perfect lucidă pînă în ultimele zile ale vieții. Maria Garcia citea regulat ziarele și urmărea cu cel mai viu interes programele de televiziune. Deși la o vîrstă atît de înaintată, nu ținea nici un fel de regim.

Întrebată, cu puțin timp în urmă, de reporterul unui ziar ce vîrstă are, ea a răspuns cu umor și, totodată, cu recunoscuta cochetărie feminină: „Arăt vîrsta pe care o am și poate veți reuși să o ghiciți!".

SĂPTĂMÎNA T. V.

30 IULIE — 5 AUGUST 1977

SIMBĂTĂ, 30 IULIE

PROGRAMUL I

12,00 Telex. 12,05 Matineu coregrafic. 12,35 Roman-foileton: „Ce verde era valea mea". Episodul al II-lea. 13,30 Anchetă socială: „Pămîntul — avuție națională". 14,00 Prețuirea științei. Documentar despre acordarea Premiilor Nobel. 14,45 Mic concert de muzică populară. 15,05 Publicitate. 15,10 Magazin sportiv. 16,00 Clubul tineretului pe malul lacului cu nuferi. Emisiune realizată la Oradea. 17,00 Tragerea de amortizare ADAS. 17,10 Antologia filmului pentru copii și tineret: „Stan și Bran — lupi de mare". 18,05 Cîntați cu noi. 18,25 Eminesciana. Din lirica de dragoste a lui Mihai Eminescu. 18,50 Iulie 1977 — cronica evenimentelor politice interne și internaționale. 19,05 Film serial pentru copii: „Cuore". 19,30 Telejurnal. 23 August 1977 — în cinstea marii sărbători. 19,50 Amurgul unei prejudecăți. 20,10 Teleenciclopedia. 20,50 Publicitate. 20,55 Film serial: „Regan". 21,45 Întîlnire cu satira și umorul. 22,25 Telejurnal; Săptămîna sportivă. 22,40 Romanțe și cantonete. 23,00 Închiderea programului.

DUMINICĂ, 31 IULIE

PROGRAMUL I

8,00 Sportul pentru toți. 8,15 Tot înainte! 9,15 Film serial pentru copii: „Robin Hood". Episodul 3. 9,45 Pentru căminul dv. 10,00 Viața satului. 11,45 Bucuriile muzicii. 12,30 De strajă patriei. 13,00 Telex. 13,05 Album duminical. 17,00 Publicitate. 17,05 Film serial: „Exploratorii" — Cristofor Columb. 17,55 Cel mai bun... continuă. 19,55 Micul ecran pentru cei mici. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 23 August 1977 — în întîmpinarea marii sărbători. 19,50 File de istorie. 20,10 Film artistic: „Profesorul distrat" — premieră pe țară. 21,50 Ritmuri de pretutindeni. 22,25 Telejurnal.

PROGRAMUL II

10,00 Concert educativ.

LUNI, 1 AUGUST

PROGRAMUL I

16,00 Telex. 16,05 Teleșcoală. 16,30 Emisiune în limba maghiară. 19,00 Imagini helvetice. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,30 Roman-foileton: „Ce verde era valea mea" — ultimul episod. 21,25 Publicitate. 21,30 Cadran mondial. 21,55 „Cîntarea României". Laureați ai Festivalului național. 22,20 Telejurnal.

PROGRAMUL II

16,30 Reportaj TV: Trecînd prin timp. Oamenii uzinei. 16,45 Întîlnire cu satira și umorul. 17,35 Cenacluri ale tineretului din Capitală. 18,10 Pentru căminul dv. 18,25 Popor unit, viteaz, biruitor — versuri. 18,40 Bucureștiul nostru. 18,55 Film serial pentru copii: „Cuore" (reluare). 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 Actualitatea bucureșteană. 20,10 Seară de balet: „Romeo și Julieta" de Serghei Prokofiev. 21,40 Film serial: „Regan" (reluare).

MARȚI, 2 AUGUST

PROGRAMUL I

9,00 Teleșcoală. 10,00 Antologia filmului pentru copii și tineret. 11,00 Cum se desfășoară stagiunea estivală. 11,20 Itinerare folclorice — Aluniș, județul Sălaj. 11,40 File de istorie. 12,00 Telex. 16,00 Telex. 16,05 Teleșcoală. 16,35 Curs de limbă engleză. 17,05 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 17,20 Cîntece patriotice și ostășești. 17,40 Lecții TV pentru lucrătorii din agricultură. 18,10 Județul Timiș vă oferă... — emisiune muzical-coregrafică. 18,50 Tribuna TV: Clasă eroică. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 La ordinea zilei. 20,00 Seară de teatru: „Capul" de Mihnea Gheorghiu — premieră TV. 21,40 Publicitate. 21,45 Orizont tehnico-științific. 22,20 Telejurnal.

PROGRAMUL II

19,50 Film serial pentru copii: „Robin Hood". — reluarea episodului 2. 20,20 Viața economică a Capitalei. 20,50 Tineretul Capitalei. 21,15 Telex. 21,20 Muzică de cameră. 21,55 Inscripții pe celuloid.

MIERCURI, 3 AUGUST

PROGRAMUL I

9,00 Teleșcoală. 10,00 Teatru: „Capul" de Mihnea Gheorghiu. 11,40 Emisiune de știință: Despre simțul auzului. 12,20 Telex. 16,00 Telex. 16,05 Curs de limbă germană. 17,05 Cabinet de perfecționare profesională. 17,25 Din țările socialiste. 17,35 Tragerea pronoexpres. 17,45 Muzică din operele lui Verdi. 18,25 Telecronica pentru pionieri. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 Reflector. 20,10 Telecinemateca. Ciclul: „Dosarele ecranului" — „Martori reduși la tăcere" — premieră TV. 21,50 Revista literar-artistică TV. 22,20 Telejurnal.

PROGRAMUL II

19,50 Bijuterii muzicale. 20,25 Agenda culturală a Capitalei. 20,55 Documentarul românesc. 21,25 Telex. 21,30 Pagini de umor: „Noi aventuri în epoca de piatră". 21,50 Mai aveți o întrebare? — Familia Soarelui (reluare).

JOI, 4 AUGUST

PROGRAMUL I

16,00 Telex. 16,05 Teleșcoală. 16,35 Curs de limbă rusă. 17,05 Pentru timpul dv. liber vă recomandăm... 17,20 Reportaj pe glob: Contraste londoneze. 17,40 Consultații medicale. 18,00 Din cartea cîntecelor românești. 18,35 România pitorească. 19,05 „Cîntarea României". Formații laureate ale Festivalului național. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Ora tineretului. 21,00 Publicitate. 21,05 Seară de teatru: „Adam și Eva" de Rudi Strahl — premieră TV. 22,20 Telejurnal.

PROGRAMUL II

20,00 Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. 21,20 Telex. 21,25 Un fapt văzut de aproape — reportaj. 21,45 Publicitate. 21,50 Emisiune de știință: Izotopii și aplicațiile lor.

VINERI, 5 AUGUST

PROGRAMUL I

9,00 Teleșcoală. 10,00 Telecinemateca (reluare). 11,40 Corespondenții județeni transmit... 12,05 Telex. 16,00 Telex. 16,05 Teleșcoală. 16,35 Curs de limbă franceză. 17,05 Emisiune în limba germană. 18,50 Tragerea loto. 19,05 Betta '77 — film documentar. 19,15 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 Anchetă socială: Atitudini. 20,25 Film artistic: „Dezrădăcinații" — premieră TV. 22,00 Scurtul drum al nopții către ziuă — reportaj. 22,20 Mîndră zi a libertății — cîntece patriotice și revoluționare.

PROGRAMUL II

17,00 Pe teme economice. 17,15 Portativ bucureștean. 18,00 Ora veselă (reluare). 18,55 Radar pionieresc. 19,15 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 Treptele afirmării. 20,20 Portret în grup la Săpînța — reportaj TV. 20,40 Bloc-notes — informații utilitare. 21,05 Telex. 21,10 Muzică ușoară contemporană. 21,30 Colegi de generație. 21,45 Desene animate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel: 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 București, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362